

ZAKON

O ZDRAVSTVENOJ ZAŠTITI

- ("Sl. glasnik RS", br. 106/2009 i 44/2015)

I - OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuju se obezbjeđenje zdravstvene zaštite, načela zdravstvene zaštite, prava i obaveze građana i pacijenata u ostvarivanju zdravstvene zaštite, nivoi zdravstvene zaštite, osnivanje, prestanak rada i organizacija zdravstvenih ustanova, organi zdravstvene ustanove, organizovanje rada, radno vrijeme i štrajk u zdravstvenoj ustanovi, zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik, sertifikacija i akreditacija zdravstvenih ustanova, posebne odredbe, finansiranje zdravstvene ustanove, nadzor, stručne komisije, kao i druga pitanja od značaja za organizaciju i sprovođenje zdravstvene zaštite.

Član 2

(1) Zdravstvena zaštita je skup usluga i aktivnosti za unapređivanje i očuvanje zdravlja ljudi, sprečavanje oboljenja i povreda, rano otkrivanje oboljenja, blagovremeno liječenje i rehabilitaciju.

(2) Usluge i aktivnosti zdravstvene zaštite su kvalitetne, bezbjedne, efikasne, efektivne, zasnovane na naučnim dokazima i u skladu sa načelima profesionalne etike.

Član 3

(1) Zdravstvena djelatnost je djelatnost od opšteg interesa za Republiku Srpsku (u daljem tekstu: Republika).

(2) Zdravstvena djelatnost obavlja se u javnim i privatnim zdravstvenim ustanovama, po medicinskoj doktrini i uz upotrebu medicinske tehnologije.

(3) Zdravstvenu djelatnost obavljaju zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici pod uslovima i na način propisan ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog zakona.

Član 4

(1) Narodna skupština Republike Srpske, na prijedlog Vlade Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada), donosi Strategiju razvoja zdravstvenog sistema Republike Srpske (u daljem tekstu: Strategija).

(2) Radi sprovođenja Strategije iz stava 1. ovog člana, Vlada donosi Akcioni plan razvoja zdravstvenog sistema Republike Srpske (u daljem tekstu: Akcioni plan).

(3) U skladu sa Akcionim planom iz stava 2. ovog člana, ministar zdravlja i socijalne zaštite (u daljem tekstu: ministar) donosi srednjoročni plan ljudskih resursa za zdravstveni sistem Republike Srpske.

Član 5

Gramatički izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu za označavanje muškog ili ženskog roda podrazumijevaju oba pola.

II - OBEZBJEĐENJE ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 6

Zdravstvena zaštita obezbjeđuje se na nivou Republike, jedinice lokalne samouprave (u daljem tekstu: lokalna samouprava) i poslodavca preduzimanjem specifičnih aktivnosti na promociji zdravlja, prevenciji i liječenju bolesti i stanja, rehabilitaciji oboljelih i povrijeđenih, obezbjeđenju lijekova i medicinskih sredstava, zaštiti životne i radne sredine i druge specifične aktivnosti.

Član 7

(1) Obezbjedenje zdravstvene zaštite na nivou Republike zasniva se na elementima ekonomske, socijalne i zdravstvene politike kojima se stvaraju uslovi za sprovođenje zdravstvene zaštite, usklađivanje djelovanja i razvoj sistema zdravstvene zaštite, i to:

- a) uspostavljanje prioriteta, planiranje, donošenje strategija i programa za sprovođenje zdravstvene zaštite, kao i donošenje propisa u ovoj oblasti,
- b) nadzor nad radom zdravstvenih ustanova,
- v) sprovođenje poreske i ekonomske politike kojima se podstiče održivost i razvoj zdravstvenog sistema,
- g) obezbjeđivanje uslova za zdravstvenu edukaciju stanovništva,
- d) obezbjeđivanje uslova za razvoj integrisanog zdravstvenog informacionog sistema u Republici,
- đ) razvoj naučnoistraživačke djelatnosti u oblasti zdravstvene zaštite,
- e) obezbjeđivanje uslova za stručno usavršavanje zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika,
- ž) osnivanje zdravstvenih ustanova od interesa za Republiku,

- z) obezbjeđivanje sredstava za izgradnju i opremanje zdravstvenih ustanova, kao i kontinuirano održavanje objekata i opreme za zdravstvene ustanove čiji je osnivač Republika,
- i) obezbjeđivanje zdravstvene zaštite lica koja se nalaze u pritvoru i na izdržavanju kazne zatvora,
- j) obavještanje građana u vezi sa zaštitom zdravlja u slučaju izbijanja epidemija, elementarnih i drugih nepogoda i vanrednih prilika,
- k) prevencija i otklanjanje zdravstvenih posljedica prouzrokovanih epidemijama, elementarnim i drugim nepogodama i vanrednim prilikama u saradnji sa drugim nadležnim institucijama,
- l) podsticanje aktivnosti na omasovljavanju dobrovoljnog davanja krvi i sprovođenje programa prikupljanja krvi, kao i davanja i primanja organa i tkiva za presađivanje,
- lj) sprovođenje specifičnih aktivnosti na zaštiti i očuvanju životne sredine i
- m) praćenje i primjena međunarodnih zdravstvenih propisa čija je svrha poboljšavanje praćenja i odgovora na međunarodne javnozdravstvene prijetnje.

Član 8

(1) Na nivou Republike obezbjeđuje se zdravstvena zaštita pod jednakim uslovima, populacionim i nozološkim grupama od posebnog socijalno-medicinskog značaja.

(2) Zdravstvena zaštita iz stava 1. ovog člana obuhvata:

- a) djecu do navršениh 15 godina života, školsku djecu i studente do kraja školovanja, a najkasnije do 26. godine života, u skladu sa zakonom,
- b) žene u vezi sa planiranjem porodice, kao i u toku trudnoće, porođaja i materinstva do 12 mjeseci poslije porođaja, ako drugim zakonom nije drugačije uređeno,
- v) lica starija od 65 godina života,
- g) lica sa invaliditetom,
- d) lica u stanju mentalne retardacije,
- đ) nezaposlena lica prijavljena organizaciji za zapošljavanje ako ne ostvaruju novčanu naknadu prema propisima o pravima nezaposlenih lica,
- e) korisnike prava iz propisa koji regulišu oblast prava boraca, vojnih invalida i porodica boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata i zaštitu civilnih žrtava rata,
- ž) socijalno ugrožena lica u skladu sa posebnim zakonom,

z) lica koja žive sa HIV infekcijom ili koja boluju od AIDS ili drugih zaraznih bolesti koje su utvrđene posebnim zakonom kojim se uređuje oblast zaštite stanovništva od zaraznih bolesti,

i) lica koja boluju od malignih bolesti, hemofilije, šećerne bolesti, psihoza, epilepsija, multiple skleroze, cistične fibroze, reumatske groznice,

j) lica u terminalnoj fazi hronične bubrežne insuficijencije,

k) oboljela, odnosno povrijeđena lica kojima se pruža hitna medicinska pomoć i

l) lica u vezi sa davanjem i primanjem ljudskih organa, tkiva i ćelija,

lj) lica oboljela od rijetkih bolesti koje utvrđuje Institut za javno zdravstvo,

m) lica u stanju vigilne kome nezavisno od tačke l),

(3) Obim, sadržaj i način ostvarivanja zdravstvene zaštite utvrđuju se u skladu sa zakonom koji uređuje oblast zdravstvenog osiguranja.

(4) Vlada osniva Savjet za zdravlje (u daljem tekstu: Savjet) kao savjetodavno tijelo.

(5) Savjet ima sedam članova koje imenuje i razrješava Vlada na period od četiri godine iz reda istaknutih stručnjaka iz pojedinih grana medicine ili stomatologije, uz zastupljenost oba pola, a na prijedlog ministra.

(6) Nadležnost Savjeta je analiza stanja u oblasti zdravstvene zaštite, te predlaganje i podsticanje donošenja mjera za unapređenje zdravstvene zaštite, planiranja, programiranja, razvoja, edukacije i drugih pitanja iz zdravstvene zaštite od interesa za Republiku.

Član 9

(1) Obezbjedenje zdravstvene zaštite na nivou lokalne samouprave obuhvata aktivnosti za sprovođenje zdravstvene zaštite od interesa za građane na teritoriji lokalne samouprave, i to:

a) praćenje rada zdravstvenih ustanova na primarnom nivou zdravstvene zaštite,

b) predlaže plan mreže zdravstvenih ustanova koje dostavlja Ministarstvu,

v) obezbjeđivanje uslova za multisektorsku saradnju,

g) sprovođenje specifičnih aktivnosti na zaštiti i očuvanju životne sredine,

d) obezbjeđivanje sredstava za sufinansiranje programa i projekata zdravstvene zaštite od interesa za lokalnu samoupravu,

đ) sufinansiranje izgradnje i opremanja zdravstvenih ustanova, kao i obezbjeđenje sredstava za kontinuirano održavanje objekata i opreme, obnavljanje i nabavka nove opreme za zdravstvene ustanove čiji je osnivač,

e) obezbjeđivanje sredstava za zdravstveno osiguranje socijalno ugroženih lica u skladu sa posebnim zakonom,

ž) prevenciju i otklanjanje zdravstvenih posljedica prouzrokovanih epidemijama, elementarnim i drugim nepogodama i vanrednim prilikama u saradnji sa drugim nadležnim institucijama i

z) obezbjeđivanje mrtvozorstva.

(2) Lokalna samouprava u budžetu obezbjeđuje dodatna sredstva za ostvarivanje zdravstvene zaštite koja su preko utvrđenih vrijednosti standarda i normativa iz obaveznog zdravstvenog osiguranja.

(3) Lokalna samouprava osniva Odbor za zdravlje (u daljem tekstu: Odbor), uz zastupljenost oba pola, a u cilju aktivnog učešća u kreiranju planskih dokumenata za zdravlje i ostvarivanju definisanih ciljeva na nivou primarne zdravstvene zaštite, podrške i pomoći zdravstvenim ustanovama i zdravstvenim radnicima, kao i neposrednog učešća građana u iskazivanju zdravstvenih potreba.

(4) Članovi Odbora biraju se iz reda odbornika lokalne samouprave i predstavnika drugih zainteresovanih organizacija kao što su zdravstvene, obrazovne i socijalne ustanove, preduzeća, nevladine organizacije i većinski reprezentativni sindikat, uz zastupljenost oba pola.

(5) Članove Odbora imenuje nadležni organ lokalne samouprave.

(6) Nadležni organ lokalne samouprave odlukom propisuje broj članova, mandat, nadležnost, način rada i druga pitanja od značaja za funkcionisanje Odbora.

Član 10

Poslodavac obezbjeđuje zaštitu zdravlja zaposlenih u skladu sa propisima koji regulišu oblast zaštite na radu.

III - NAČELA ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 11

(1) Zdravstvena zaštita građana sprovodi se na načelima jednakosti, dostupnosti, sveobuhvatnosti, kontinuiteta i koordinacije.

(2) Zdravstvena zaštita ostvaruje se bez diskriminacije po bilo kom osnovu.

Član 12

Jednakost u zdravstvenoj zaštiti podrazumijeva da građani sa istim zdravstvenim potrebama ostvaruju isti nivo zdravstvene zaštite, a građani sa različitim zdravstvenim potrebama ostvaruju različit nivo zdravstvene zaštite, u skladu s odredbama ovog zakona i drugih propisa koji regulišu ovu oblast.

Član 13

Dostupnost zdravstvene zaštite ostvaruje se obezbjeđivanjem zdravstvene zaštite građanima, koja je fizički, geografski i ekonomski dostupna.

Član 14

Sveobuhvatnost zdravstvene zaštite na primarnom nivou ostvaruje se pružanjem zdravstvenih usluga građanima, bez obzira na pol, godine i bolest.

Član 15

Kontinuitet zdravstvene zaštite ostvaruje se organizacijom primarne zdravstvene zaštite, uspostavljanjem neprekidnog praćenja stanja zdravlja građana kroz sve životne dobi.

Član 16

Koordinacija zdravstvene zaštite ostvaruje se nesmetanim kretanjem građana kroz zdravstveni sistem, u kome se nivoi zdravstvene zaštite nadopunjuju jedan na drugi i međusobno radi postizanja maksimalne efikasnosti i efektivnosti.

IV - PRAVA I OBAVEZE GRAĐANA I PACIJENATA U OSTVARIVANJU ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 17

Svaki građanin ima pravo da zdravstvenu zaštitu ostvaruje uz poštovanje najvišeg mogućeg standarda ljudskih prava i vrijednosti, odnosno ima pravo na fizički i psihički integritet i na bezbjednost ličnosti, kao i na uvažavanje njegovih moralnih, kulturnih i religijskih ubjeđenja.

Član 18

Strani državljanin ili lice bez državljanstva ima pravo na zdravstvenu zaštitu u skladu s odredbama ovog zakona, međunarodnih sporazuma i drugih propisa koji regulišu ovu oblast.

Član 19

(1) Zdravstvene ustanove moraju građaninu garantovati pristup uslugama osiguravajući uključenje u liste čekanja za hronična stanja.

(2) Svaki građanin koji to traži ima pravo uvida u liste čekanja unutar okvira poštovanja normi privatnosti.

Član 20

(1) Građanin ima pravo na slobodan izbor doktora porodične medicine i zdravstvene ustanove sekundarnog nivoa.

(2) Građanin bira doktora porodične medicine na period od godinu dana.

Član 21

(1) Građanin je obavezan da čuva i unapređuje sopstveno zdravlje, zdravlje drugih ljudi, kao i životnu i radnu sredinu.

(2) Građanin je obavezan da u granicama svojih znanja i mogućnosti, u hitnom slučaju, povrijeđenom ili bolesnom pruži prvu pomoć.

Član 22

(1) Pacijent ima pravo na informaciju u vezi sa svojim zdravljem.

(2) Pacijent ima pravo da od nadležnog doktora medicine koji ga liječi dobije informaciju koja mu je potrebna da bi donio odluku u vezi sa predloženim medicinskim tretmanom.

(3) Informacija obuhvata:

a) dijagnozu i prognozu bolesti, kratak opis, cilj i korist od predloženog medicinskog tretmana, vrijeme trajanja i moguće posljedice preduzimanja, odnosno nepreduzimanja predloženog medicinskog tretmana,

b) vrstu i vjerovatnoću mogućih rizika, bolne i druge sporedne ili trajne posljedice,

v) druge metode liječenja,

g) moguće promjene pacijentovog stanja poslije preduzimanja predloženog medicinskog tretmana, kao i moguće nužne promjene u načinu života pacijenta i

d) dejstvo lijekova i moguće neželjene posljedice tog dejstva.

(4) Informaciju iz stava 1. ovog člana nadležni doktor medicine je obavezan dati pacijentu i bez njegovog traženja.

(5) Informaciju daje nadležni doktor medicine usmeno i na način koji je razumljiv pacijentu, vodeći računa o njegovoj starosti, obrazovanju i emocionalnom stanju.

(6) Ako pacijent ne poznaje jezik koji je u službenoj upotrebi u Republici, zdravstvena ustanova mu može obezbijediti prevodioca u skladu sa propisima o službenoj upotrebi jezika i pisma, a ako je pacijent gluhoonijem, može mu se obezbijediti tumač.

(7) Pacijent se može odreći svog prava na informaciju, osim informacije da je predloženi medicinski tretman potreban i da nije bez znatnog rizika, odnosno da je rizično nepreduzimanje medicinskog tretmana.

(8) Izuzetno, nadležni doktor medicine će prečutati dijagnozu, tok predloženog medicinskog tretmana i njegove rizike ili informaciju o tome umanjiti ako postoji ozbiljna opasnost da će informisanjem znatno naškoditi zdravlju pacijenta, a u tom slučaju informacija se mora dati članu porodice pacijenta.

(9) U medicinsku dokumentaciju nadležni doktor medicine unosi podatak da je pacijentu, odnosno članu porodice dao informaciju o podacima iz stava 3. ovog člana.

(10) Pacijent ima pravo uvida u troškove liječenja.

(11) Pacijent ima pravo na informisanje o rezultatima naučnih istraživanja i tehnoloških inovacija.

Član 23

Pacijent ima pravo da slobodno odlučuje o svemu što se tiče njegovog zdravlja, osim u slučajevima kada to direktno ugrožava život i zdravlje drugih lica.

Član 24

(1) Pacijent ima pravo na slobodan izbor medicinskog tretmana na osnovu odgovarajućih informacija o mogućim rizicima i posljedicama po zdravlje pacijenta.

(2) Pacijent daje pisanu izjavu o pristanku na predloženi medicinski tretman.

(3) Pristanak na predloženi medicinski tretman pacijent može pismeno opozvati.

(4) Pacijent ima pravo da pismenim putem odredi lice koje će u njegovo ime dati pristanak, odnosno koje će biti obaviješteno umjesto pacijenta o preduzimanju medicinskog tretmana.

Član 25

(1) Pristanak na medicinski tretman za maloljetnog pacijenta i lice lišeno poslovne sposobnosti daje roditelj, bračni drug, punoljetno dijete, punoljetni brat ili sestra, zakonski zastupnik ili staralac, u pisanom obliku.

(2) Nadležni doktor medicine koji smatra da zakonski zastupnik pacijenta ne postupa u najboljem interesu djeteta ili lica lišenog poslovne sposobnosti obavezan je da o tome odmah obavijesti organ starateljstva.

(3) U slučaju sumnje ili postojanja zarazne bolesti i bolesti zavisnosti, maloljetno lice starije od 15 godina može samostalno dati pristanak za medicinski tretman i bez pristanka lica iz stava 1. ovog člana.

Član 26

(1) Pacijent ima pravo da odbije predloženi medicinski tretman, čak i u slučaju kada se njime spasava ili održava njegov život.

(2) Pacijent odbija predloženi medicinski tretman izričito u pisanom obliku, a ako pacijent odbije davanje pisane izjave, o tome će se sačiniti službena zabilješka, koju potpisuju nadležni doktor medicine i dva zdravstvena radnika.

(3) Nadležni doktor medicine je obavezan da pacijentu ukaže na posljedice njegove odluke o odbijanju predloženog medicinskog tretmana.

Član 27

Hitni medicinski tretman će se preduzeti nad pacijentom i bez njegove saglasnosti ako je vitalno ugrožen i bez svijesti ili iz drugih razloga nije u stanju da saopšti svoj pristanak.

Član 28

(1) Medicinski ogled (u daljem tekstu: ogled) je istraživačka studija na ljudima radi ispitivanja određenih aspekata (sigurnost, efikasnost, efektivnost) novih lijekova, medicinskih sredstava, procedura liječenja ili kombinacije navedenog.

(2) Ogled se može preduzeti nad punoljetnim, poslovno sposobnim pacijentom, uz njegov pristanak.

(3) Izuzetno, kada postoji indikacija za medicinski tretman maloljetnog pacijenta ili lica lišenog poslovne sposobnosti, pristanak daje roditelj, bračni drug, punoljetno dijete, punoljetni brat ili sestra, zakonski zastupnik ili staralac.

(4) Pacijent, bračni drug, roditelj, zakonski zastupnik ili staralac daje pristanak u pisanom obliku, nakon što je informisan o smislu, cilju, postupcima, očekivanim rezultatima, mogućim rizicima, kao i o neželjenim posljedicama ogleda.

(5) Pacijent, odnosno lice iz stava 1. ovog člana mora biti upozoreno da može ogled odbiti i da pristanak na ogled može opozvati pismeno u svako vrijeme.

- (6) Nadležni doktor medicine koji vrši ogled obavezan je da vodi računa o tome da zaštita života i zdravlja pacijenta uvijek ima prednost u odnosu na interes društva i nauke.
- (7) Pacijent koji zbog ogleda pretrpi tjelesnu povredu ili mu se zdravlje naruši ima pravo na naknadu štete u skladu sa zakonom.
- (8) Zdravstvena ustanova je obavezna da prije početka ogleda osigura pacijenta koji je podvrgnut ogledu za slučaj nastanka tjelesne povrede ili narušavanja zdravlja koji je izazvan ogledom, u skladu sa zakonom.
- (9) Zdravstvena ustanova je obavezna da zaključi ugovor sa pacijentom kojim se određuje iznos nadoknade koja pripada pacijentu koji učestvuje u ogledu.
- (10) Pacijent ima pravo da učestvuje u kliničkom ispitivanju lijekova i medicinskih sredstava, u skladu sa zakonom kojim se uređuje oblast lijekova i medicinskih sredstava.
- (11) Etički odbor zdravstvene ustanove, prije početka ogleda, donosi odluku o preduzimanju ogleda nad pacijentom u zdravstvenoj ustanovi.
- (12) U privatnim zdravstvenim ustanovama ne može se preduzimati ogled.

Član 29

- (1) Pacijent ima pravo na povjerljivost ličnih informacija koje je saopštio nadležnom doktoru medicine, uključujući i one koje se odnose na njegovo stanje zdravlja i potencijalne dijagnostičke i terapijske procedure.
- (2) Zabranjeno je da nadležni doktor medicine, bez pismenog pristanka pacijenta, saopšti drugim licima lične podatke o pacijentu iz stava 1. ovog člana, osim kada je na to obavezan posebnim zakonom.
- (3) Ako je pacijent dao pristanak, nadležni doktor medicine može saopštiti podatke o zdravstvenom stanju pacijenta punoljetnom članu porodice pacijenta.
- (4) Nadležni doktor medicine mora saopštiti podatke o zdravstvenom stanju pacijenta punoljetnom članu porodice i u slučaju kada pacijent nije dao pristanak za saopštavanje podataka o svom zdravstvenom stanju, a to je neophodno radi izbjegavanja zdravstvenog rizika člana porodice.

Član 30

- (1) Pacijent ima pravo na zaštitu svoje privatnosti tokom sprovođenja dijagnostičkih ispitivanja, posjete specijalisti i medicinsko-hirurškog liječenja u cjelini.

(2) Pregledu pacijenta mogu prisustvovati zdravstveni radnici koji preduzimaju medicinski tretman, studenti medicine, učenici medicinske škole, a za lica do 15 godina života i poslovno nesposobna lica roditelj, zakonski zastupnik ili staralac.

(3) Pacijent može dati pisanu saglasnost i za prisutnost drugih lica prilikom pregleda.

Član 31

(1) Pacijent kome je uskraćena zdravstvena zaštita, odnosno pacijent koji nije zadovoljan pruženom zdravstvenom uslugom, odnosno postupkom zdravstvenog ili drugog radnika zdravstvene ustanove može podnijeti prigovor direktoru zdravstvene ustanove.

(2) Prigovor se podnosi usmeno na zapisnik ili u pisanoj formi u roku od osam dana od dana učinjene povrede prava pacijenta.

(3) Direktor zdravstvene ustanove, u roku od 15 dana od dana podnošenja prigovora, utvrđuje sve bitne činjenice na osnovu kojih donosi konačnu odluku po prigovoru iz stava 2. ovog člana.

(4) Pacijent koji je nezadovoljan konačnom odlukom direktora ili ako direktor u propisanom roku ne odluči o prigovoru, može pokrenuti spor kod nadležnog suda.

Član 32

(1) Pacijent koji zbog stručne greške zdravstvenog radnika, odnosno zdravstvenog saradnika u ostvarivanju zdravstvene zaštite pretrpi štetu na svom tijelu ili se stručnom greškom prouzrokuje pogoršanje njegovog zdravstvenog stanja ima pravo na naknadu štete u skladu sa zakonom.

(2) Nadležna zdravstvena komora će, na zahtjev direktora zdravstvene ustanove, imenovati komisiju od pet članova za utvrđivanje stručne greške iz stava 1. ovog člana.

(3) Nadležna zdravstvena komora dostavlja nalaz i mišljenje komisije iz stava 2. ovog člana Ministarstvu i podnosiocu zahtjeva radi ostvarivanja prava iz stava 1. ovog člana.

(4) Pravo na naknadu štete ne može se unaprijed isključiti ili ograničiti.

Član 33

(1) Pacijent ima pravo uvida u svoju medicinsku dokumentaciju i može postavljati pitanja o sadržaju dokumentacije.

(2) Izuzetno, članovi uže porodice pacijenta imaju pravo uvida u medicinsku dokumentaciju svog člana porodice ako su ti podaci od značaja za njihovo zdravlje.

Član 34

Pacijent kod ostvarivanja zdravstvene zaštite obavezan je da:

- a) aktivno učestvuje u zaštiti, očuvanju i unapređenju svog zdravlja,
- b) u potpunosti informiše nadležnog zdravstvenog radnika o istinitim podacima o svom zdravstvenom stanju,
- v) poštuje uputstva i preduzima mjere propisane terapije od strane nadležnog zdravstvenog radnika,
- g) poštuje kućni red zdravstvene ustanove i
- d) poštuje zdravstvene radnike i zdravstvene saradnike.

V - NIVOI ZDRAVSTVENE ZAŠTITE

Član 35

- (1) Zdravstvena zaštita obavlja se na primarnom, sekundarnom i tercijarnom nivou.
- (2) Poseban oblik zaštite zdravlja stanovništva ostvaruje se organizacijom javnog zdravstva.

Član 36

- (1) Primarni nivo zdravstvene zaštite obuhvata:

- a) aktivnosti na promociji zdravlja,
- b) zdravstvenu edukaciju građana o najčešćim zdravstvenim problemima, metodama njihove identifikacije i kontrole,
- v) prevenciju, dijagnostiku, liječenje, njegu i rehabilitaciju bolesti, povreda i stanja,
- g) hitnu medicinsku pomoć,
- d) otkrivanje i redukciju faktora rizika masovnih nezaraznih bolesti,
- đ) preventivnu, dječiju i opštu stomatologiju i ortopediju vilice,
- e) zaštitu i unapređenje mentalnog zdravlja,
- ž) rehabilitaciju u zajednici,
- z) imunizaciju protiv zaraznih bolesti,
- i) liječenje i njegu u kući,
- j) zaštitu zdravlja žena i djece, k) hitni sanitetski prevoz,

- l) obezbjeđivanje lijekova i medicinskih sredstava,
- lj) higijensko-epidemiološke poslove,
- m) poslove laboratorije (hematologija, biohemija i stomatologija),
- n) poslove dijagnostike (klasična konvencionalna rendgen i ultrazvučna dijagnostika i mamografija) i
- nj) vrši ocjenjivanje opšte zdravstvene sposobnosti za radnike na radnim mjestima na kojima nisu prisutni profesionalni rizici.

(2) Primarni nivo zdravstvene zaštite obezbjeđuje se u sljedećim zdravstvenim ustanovama: ambulantomama za liječenje, zdravstvenu njegu i rehabilitaciju, specijalističkim ambulantomama porodične medicine, stomatološkim ambulantomama, domovima zdravlja, specijalističkim centrima, domovima za zdravstvenu njegu i apotekama.

(3) Na primarnom nivou zdravstvene zaštite može se organizovati i sprovoditi nastavna i naučnoistraživačka djelatnost.

(4) Nastava iz oblasti porodične medicine može se organizovati i sprovoditi u centrima za edukaciju iz porodične medicine u sastavu doma zdravlja.

Član 37

(1) Sekundarni nivo zdravstvene zaštite obezbjeđuje specijalizovanu zdravstvenu zaštitu.

(2) Specijalizovana zdravstvena zaštita iz stava 1. ovog člana obuhvata složene metode i postupke dijagnostike, liječenja i rehabilitacije.

(3) Sekundarni nivo zdravstvene zaštite obezbjeđuje se putem specijalističke ambulante, specijalističkog centra, bolnice i zavoda.

(4) Sekundarni nivo zdravstvene zaštite organizuje se tako da dopunjuje primarnu zdravstvenu zaštitu i pruža joj organizovanu i kontinuiranu pomoć i podršku.

(5) Na sekundarnom nivou zdravstvene zaštite sprovodi se primarna, sekundarna i tercijarna prevencija bolesti i stanja.

(6) Na sekundarnom nivou zdravstvene zaštite može se organizovati i sprovoditi nastavna i naučnoistraživačka djelatnost.

Član 38

(1) Tercijarni nivo zdravstvene zaštite obezbjeđuje visokospecijalizovanu zdravstvenu zaštitu, koja se ne obezbjeđuje na nivou sekundarne zdravstvene zaštite.

(2) Visokospecijalizovana zdravstvena zaštita iz stava 1. ovog člana obuhvata najsloženije metode i postupke dijagnostike, liječenja i rehabilitacije.

(3) Tercijarni nivo zdravstvene zaštite obezbjeđuje se putem specijalističke ambulante, specijalističkog centra, specijalne bolnice, zavoda, bolnice i kliničkog centra.

(4) Tercijarni nivo zdravstvene zaštite organizuje se tako da dopunjuje sekundarnu zdravstvenu zaštitu i pruža joj organizovanu i kontinuiranu pomoć i podršku.

(5) Na tercijarnom nivou zdravstvene zaštite sprovodi se primarna, sekundarna i tercijarna prevencija bolesti i stanja.

(6) Na tercijarnom nivou zdravstvene zaštite organizuje se i sprovodi nastavna i naučnoistraživačka djelatnost.

Član 39

(1) Javno zdravstvo je poseban oblik zaštite zdravlja stanovništva koji podrazumijeva organizovanu i sveobuhvatnu aktivnost društva radi očuvanja fizičkog i mentalnog zdravlja, odnosno očuvanja životne sredine, kao i suzbijanja faktora rizika za nastanak bolesti i povreda, koja se ostvaruje primjenom zdravstvenih tehnologija i mjera koje su namijenjene promociji zdravlja, prevenciji bolesti i poboljšanju kvaliteta života.

(2) Javno zdravstvo obuhvata naučno polje preventivne medicinske nauke, uključujući higijenu, epidemiologiju, mikrobiologiju, socijalnu medicinu, zdravstvenu ekologiju, zdravstvenu statistiku, promociju zdravlja i prevenciju bolesti.

Član 40

(1) Nivoi zdravstvene zaštite povezuju se kroz referalni sistem.

(2) Referalni sistem je kontinuirano i nesmetano kretanje građana i pacijenata kroz zdravstveni sistem, koje prati odgovarajuća medicinska dokumentacija.

(3) Ministar će pravilnikom propisati referalni sistem zdravstvene zaštite.

VI - OSNIVANJE I PRESTANAK RADA ZDRAVSTVENIH USTANOVA

Član 41

Zdravstvene ustanove su:

a) ambulanta za liječenje, zdravstvenu njegu i rehabilitaciju,

b) specijalistička ambulanta porodične medicine,

- v) specijalistička ambulanta,
- g) stomatološka ambulanta,
- d) dom zdravlja,
- đ) apoteka,
- e) specijalistički centar,
- ž) bolnica,
- z) specijalna bolnica,
- i) klinički centar,
- j) zavod,
- k) institut za javno zdravstvo,
- l) dom za zdravstvenu njegu,
- lj) laboratorija,
- m) banka biološkog materijala i
- n) banka matičnih ćelija.

Član 42

- (1) Zdravstvena ustanova može se osnovati kao javna ili privatna zdravstvena ustanova, u skladu sa ovim zakonom i zakonom kojim se uređuje sistem javnih službi.
- (2) Javna i privatna zdravstvena ustanova osniva se pod jednakim uslovima.
- (3) Plan mreže zdravstvenih ustanova osim apoteka donosi Vlada za period od pet godina, a na prijedlog Ministarstva.

Član 43

- (1) Javnu zdravstvenu ustanovu osniva Republika i lokalna samouprava.
- (2) Republika osniva: bolnicu, specijalnu bolnicu, klinički centar, zavod, institut za javno zdravstvo, banku biološkog materijala i banku matičnih ćelija.

(3) Lokalna samouprava osniva dom zdravlja, a može da osnuje i: ambulantu za liječenje, zdravstvenu njegu i rehabilitaciju, specijalističku ambulantu porodične medicine, specijalističku ambulantu, stomatološku ambulantu, apoteku i dom za zdravstvenu njegu.

(4) Pravno lice, odnosno privredno društvo, pored osnovne djelatnosti, može da obavlja zdravstvenu djelatnost, ako Ministarstvo utvrdi da ispunjava uslove za obavljanje pojedine zdravstvene djelatnosti.

(5) Ministarstvo unutrašnjih poslova i ustanove za izvršavanje krivičnih sankcija mogu obavljati zdravstvenu djelatnost ako Ministarstvo utvrdi da ispunjavaju uslove za određenu vrstu zdravstvene ustanove.

Član 44

Pravno, privredno i fizičko lice može osnovati privatnu zdravstvenu ustanovu, koja može da bude: ambulanta za liječenje, zdravstvenu njegu i rehabilitaciju, specijalistička ambulanta porodične medicine, specijalistička ambulanta, stomatološka ambulanta, apoteka, specijalistički centar, bolnica, specijalna bolnica, dom za zdravstvenu njegu, laboratorija i banka matičnih ćelija.

Član 45

(1) Zdravstvena ustanova osniva se i počinje sa radom ako ispunjava uslove u pogledu prostora, kadra i opreme.

(2) Ministar donosi pravilnik o uslovima za početak rada zdravstvene ustanove.

(3) Ministar rješenjem utvrđuje ispunjenost uslova za početak rada zdravstvene ustanove i visinu troškova za postupak utvrđivanja ispunjenosti uslova.

(4) Rješenje ministra iz stava 3. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

(5) Troškove postupka utvrđivanja uslova snosi podnosilac zahtjeva, koji čine prihod budžeta Republike.

(6) Na osnovu odluke o osnivanju i rješenja iz stava 3. ovog člana, zdravstvena ustanova se upisuje u sudski registar i Registar zdravstvenih ustanova, koji vodi Ministarstvo.

(7) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja Registra zdravstvenih ustanova.

Član 46

(brisan)

Član 47

(1) Zdravstvene ustanove mogu organizovati dio nastave po ovlaštenju univerziteta.

(2) Zdravstvena ustanova i univerzitet međusobne odnose regulišu ugovorom, a ugovorom o radu obaveze radnika u izvođenju nastave.

Član 48

(1) Osnivač zdravstvene ustanove mora prije izgradnje objekta i nabavke medicinske opreme kapitalne vrijednosti tražiti mišljenje Ministarstva radi procjene opravdanosti investicionog ulaganja.

(2) Kapitalna vrijednost je vrijednost objekata i opreme čiji je vijek trajanja duži od jedne kalendarske godine.

Član 49

Zdravstvena ustanova prestaje sa radom u skladu sa zakonom.

VII - ORGANIZACIJA ZDRAVSTVENIH USTANOVA

Član 50

Zdravstvene ustanove organizuju svoj rad kao zdravstvene ustanove primarnog, sekundarnog i tercijarnog nivoa zdravstvene zaštite, specijalizovane zdravstvene ustanove i ostale zdravstvene ustanove.

Član 50a

(1) Ambulanta za liječenje, zdravstvenu njegu i rehabilitaciju je zdravstvena ustanova u kojoj se promocijom zdravlja, liječenjem, njegovom i rehabilitacijom obezbjeđuje zdravstvena zaštita.

(2) U ambulanti za liječenje, zdravstvenu njegu i rehabilitaciju radi doktor medicine i jedna medicinska sestra - tehničar.

(3) Ako je osnivač ambulante iz stava 2. ovog člana pravno lice, u zavisnosti od djelatnosti koju obavlja, pored zdravstvenih radnika iz stava 2. ovog člana, može angažovati i zdravstvenog saradnika.

Član 51

Specijalistička ambulanta porodične medicine je zdravstvena ustanova u kojoj se obezbjeđuje primarni nivo zdravstvene zaštite utvrđen članom 36. stav 1. ovog zakona u t. a), b), v), d), z), i) i l).

Član 52

- (1) U specijalističkoj ambulanti porodične medicine radi tim porodične medicine.
- (2) Prvi kontakt sa zdravstvenim sistemom građanin ostvaruje preko tima porodične medicine.
- (3) Tim porodične medicine čine specijalista porodične medicine i najmanje dvije medicinske sestre tehničari sa dodatnom edukacijom iz porodične medicine.
- (4) Izuzetno od stava 3. ovog člana, tim porodične medicine može da čine specijalista druge grane medicine sa dodatnom edukacijom iz porodične medicine i najmanje dvije medicinske sestre tehničari sa dodatnom edukacijom iz porodične medicine.

Član 53

(brisano)

Član 54

Stomatološka ambulanta je zdravstvena ustanova koja sprovodi promociju zdravlja, sprečavanje, suzbijanje, rano otkrivanje i liječenje bolesti usta i zuba.

Član 55

- (1) Dom zdravlja je javna zdravstvena ustanova koja se osniva za područje jedne ili više opština ili grada.
- (2) U domu zdravlja organizuju se porodična medicina, obavljanje poslova imunizacije, higijensko-epidemioloških poslova, hematološke laboratorijske dijagnostike, a pored navedenih poslova, mogu se organizovati i poslovi u oblasti biohemijske laboratorijske dijagnostike, klasične konvencionalne rendgen i ultrazvučne dijagnostike, mamografije i stomatološke laboratorije.
- (3) U domu zdravlja organizuje se snabdijevanje lijekovima i medicinskim sredstvima ili se obezbjeđuje obavljanje tih poslova zaključivanjem ugovora sa apotekom.
- (4) U domu zdravlja organizuje se hitna medicinska pomoć i hitni sanitetski prevoz.
- (5) U domu zdravlja organizuje se preventivna, dječija i opšta stomatologija i ortopedija vilica.
- (6) U domu zdravlja može da se organizuje centar za fizikalnu rehabilitaciju u zajednici i centar za zaštitu mentalnog zdravlja.
- (7) U domu zdravlja može da se organizuje specijalistička ambulanta iz pedijatrije i ginekologije.
- (8) U cilju obezbjeđenja dostupnosti konsultativno-specijalističkih usluga domovi zdravlja mogu organizovati posjete konsultanata - specijaliste, osim specijaliste medicine rada i specijaliste medicine sporta.

(9) U domu zdravlja može da se organizuje stručno usavršavanje i obuka iz registrovane djelatnosti, a nastava se organizuje po ovlašćenju univerziteta.

(10) U domu zdravlja može se obavljati naučnoistraživačka djelatnost za oblasti za koje je registrovan, u skladu sa zakonom.

(11) U domu zdravlja vrši se ocjena opšte zdravstvene sposobnosti za radnike na radnim mjestima na kojima nisu prisutni profesionalni rizici, osim u vezi sa radnom sredinom na zahtjev poslodavca.

(12) U domu zdravlja može se organizovati porodilište, ako ispunjava propisane uslove.

Član 56

(1) Dom zdravlja je obavezan da planira, prati, analizira, ocjenjuje i izvještava o zdravstvenom stanju stanovništva područja koje pokriva.

(2) Dom zdravlja je obavezan da koordinira rad zdravstvenih ustanova na primarnom nivou zdravstvene zaštite radi obezbjeđenja i pružanja zdravstvenih usluga u toku 24 časa.

(3) Direktor doma zdravlja propisuje način koordinacije iz stava 2. ovog člana.

Član 57

(1) Apoteka je zdravstvena ustanova u kojoj se obavlja snabdijevanje građana lijekovima i medicinskim sredstvima, davanje uputstva za njihovu pravilnu upotrebu i informisanje o lijekovima i medicinskim sredstvima.

(2) Apoteka izrađuje magistralne i galenske lijekove.

(3) U apoteci se obavlja apotekarska djelatnost u skladu sa posebnim zakonom, smjernicama i principima dobrih praksi.

Član 58

(1) Specijalistička ambulanta je zdravstvena ustanova koja putem jednog ili više specijalista iz jedne grane medicine ili stomatologije obavlja promotivne, preventivne, dijagnostičke, terapijske, rehabilitacione i druge aktivnosti iz oblasti medicine, odnosno stomatologije, izuzev bolničkog liječenja.

(2) Specijalistička ambulanta i specijalistički centri mogu organizovati posjete konsultanata - specijalista drugih grana medicine, u skladu sa pravilnikom koji donosi ministar u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 59

Specijalistički centar je zdravstvena ustanova koja putem više specijalista različitih grana medicine ili stomatologije obavlja promotivne, preventivne, dijagnostičke, terapijske, rehabilitacione i druge aktivnosti iz oblasti medicine, odnosno stomatologije, izuzev bolničkog liječenja.

Član 60

(1) Bolnica je zdravstvena ustanova prvog, drugog, trećeg ili četvrtog nivoa u kategorizaciji bolnica, koja obavlja djelatnost primarne, sekundarne i tercijarne prevencije bolesti i stanja, dijagnostike, liječenja, medicinske rehabilitacije i zdravstvene njege bolesnika, te osigurava boravak i ishranu bolesnika.

(2) Kriterijumi za kategorizaciju bolnica su:

a) oblasti iz kojih se pružaju zdravstvene usluge,

b) dijagnostičko-terapijske grupe i

v) nivo stručne osposobljenosti zdravstvenih radnika.

(3) Bolnica u svom sastavu ima odjeljenje, centar, službu ili drugu organizacionu jedinicu po potrebi.

(4) U bolnici se organizuje snabdijevanje lijekovima i medicinskim sredstvima u skladu sa zakonom koji uređuje oblast apotekarske djelatnosti, a u zavisnosti od broja bolesničkih postelja koje se u ustanovi nalaze.

(5) Bolnica obavlja specijalističko, konsultativno i bolničko liječenje svih populacionih i nozoloških grupa.

(6) Stanja neposredne ugroženosti života se kao hitni slučajevi, direktno, primaju u bolnicu bez uputnice.

(7) Bolnica može obavljati naučnoistraživačku djelatnost za oblasti za koje je registrovana, u skladu sa zakonom.

(8) Ministar donosi rješenje o kategorizaciji bolnica.

(9) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje postupak kategorizacije bolnica.

Član 60a

(1) Specijalna bolnica je zdravstvena ustanova koja pruža: zdravstvenu zaštitu licima određenih populacionih i/ili nozoloških grupa, primarne, sekundarne i tercijarne prevencije bolesti i stanja; dijagnostiku; liječenje; medicinsku rehabilitaciju; zdravstvenu njegu bolesnika; te osigurava boravak i ishranu bolesnika.

(2) Specijalna bolnica u svom sastavu ima odjeljenje, centar, službu ili drugu organizacionu jedinicu po potrebi.

(3) U specijalnoj bolnici organizuje se snabdijevanje lijekovima i medicinskim sredstvima u skladu sa zakonom koji uređuje oblast apotekarske djelatnosti, a u zavisnosti od broja bolesničkih postelja koje se u ustanovi nalaze.

(4) Specijalna bolnica obavlja specijalističko, konsultativno i bolničko liječenje.

(5) Specijalna bolnica ne podliježe kategorizaciji.

Član 60b

(1) Klinički centar je zdravstvena ustanova koja obavlja:

a) visokospecijalizovane specijalističko-konsultativne usluge i bolničko liječenje,

b) medicinsku rehabilitaciju i zdravstvenu njegu bolesnika,

v) obrazovno-nastavnu djelatnost,

g) naučnoistraživačku djelatnost.

(2) Klinički centar može se osnovati samo u sjedištu univerziteta koji u svom sastavu ima studij medicine, stomatologije, farmacije i zdravstvene njege.

(3) Klinički centar u svom sastavu ima kliniku, zavod, odjeljenje, centar, službu ili drugu organizacionu jedinicu po potrebi.

(4) U kliničkom centru organizuje se snabdijevanje lijekovima i medicinskim sredstvima u skladu sa zakonom koji uređuje oblast apotekarske djelatnosti.

Član 61

(1) Bolnica može dobiti status univerzitetske bolnice, koji dodjeljuje javni univerzitet.

(2) Pojedine organizacione cjeline bolnice mogu organizovati nastavu po ovlašćenju univerziteta.

Član 62

(1) Zavod je zdravstvena ustanova koja se osniva za određenu populacionu ili nozološku grupu.

(2) Zavod prati i proučava stanje zdravlja u oblasti za koju je osnovan, obavlja stručnu djelatnost u oblasti za koju je osnovan, pruža stručno-metodološku pomoć drugim zdravstvenim ustanovama iz okvira svog djelokruga rada, vrši složena ispitivanja i liječenje oboljelih i

povrijeđenih ili obavlja druge specijalizovane i visokospecijalizovane poslove, predlaže i preduzima mjere za unapređenje zdravstvene zaštite u oblasti za koju je osnovan.

(3) Zavod može organizovati nastavu po ovlašćenju univerziteta.

(4) Zavod može obavljati naučnoistraživačku djelatnost za oblasti za koje je registrovan, u skladu sa zakonom.

Član 63

(1) Zavod za medicinu rada i sporta je zdravstvena ustanova koja obavlja djelatnost u oblasti bezbjednosti i zdravlja na radu i djelatnost u oblasti medicine sporta.

(2) U Zavodu za medicinu rada i sporta obavljaju se preventivne, promotivne, statističke, edukativne, informativne, dijagnostičke i terapijske aktivnosti u cilju očuvanja zdravlja radnika i sportista u bezbjednoj i zdravoj radnoj i životnoj sredini:

a) planira, predlaže i sprovodi mjere za očuvanje i unapređenje zdravlja i bezbjednosti radnika na radnom mjestu i u radnoj sredini,

b) razvija doktrine, standarde i metode pri ocjenjivanju zdravstvene, radne i sportske sposobnosti radnika i sportista (amatera, rekreativaca i profesionalaca),

v) prati i dijagnostikuje profesionalna oboljenja, vodi registar profesionalnih oboljenja, oboljenja u vezi sa radom, povreda na radu, radnih mjesta sa povećanim rizikom, radnika izloženih fizičkim, hemijskim i biološkim štetnostima,

g) prati fizičke i funkcionalne sposobnosti djece i omladine i uticaj fizičkog vježbanja i sporta na fizički i psihički razvoj i prevenciju oboljenja,

d) sprovodi programe profesionalne orijentacije i profesionalne selekcije prilikom upisa u srednje škole i fakultete.

(3) Zavod za medicinu rada i sporta u svom sastavu ima centar, službu ili drugu organizacionu jedinicu po potrebi.

(4) Zavod za medicinu rada i sporta obavlja:

a) ocjenjivanje psihofizičke sposobnosti lica čije radno mjesto zahtijeva nošenje vatrenog oružja i rad sa eksplozivima i pirotehničkim materijama, policije, oružanih snaga, fizičkog obezbjeđenja i granične policije, lica izloženih hemikalijama i biocidima, lica profesionalno izloženih jonizujućem zračenju, prosvjetnih radnika, državnih službenika, vatrogasaca, radnika koji koriste za rad opremu sa ekranima, vozača i instruktora svih motornih vozila,

b) zdravstveni pregledi stranih državljana koji dolaze u Republiku Srpsku radi sprečavanja oboljenja koja predstavljaju prijetnju za javno zdravlje,

v) ocjenjivanje radne sposobnosti, ocjenjivanje privremene nesposobnosti za rad i drugo specifično ocjenjivanje i stručna vještačenja iz svoje djelatnosti na zahtjev poslodavaca i drugih nadležnih pravnih i fizičkih lica,

g) specijalističko-konsultativne poslove.

(5) U Zavodu za medicinu rada i sporta pružaju se usluge iz oblasti zdravlja i zaštite na radu i medicine sporta u skladu sa propisima kojima se uređuju navedene oblasti, te obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i drugim propisima.

Član 64

(1) Zavod za sudsku medicinu je zdravstvena ustanova koja obavlja djelatnost u oblasti sudske medicine, odnosno sudsko-medicinske dijagnostike i ekspertize, na osnovu obdukcija umrlog za potrebe suda, medicinskog fakulteta i drugih lica.

(2) Zavod za sudsku medicinu obuhvata najmanje sudsko-medicinsku i hemijsko-toksikološku djelatnost, provjeru uspješnosti operativnih i drugih postupaka i sredstava liječenja, kao i provjeru ispravnosti postavljene dijagnoze.

(3) Zavod za sudsku medicinu obavlja:

a) medicinske usluge kao što su: dijagnostika, analize, hitne intervencije i drugo,

b) obdukcije tijela, vanjski pregledi posmrtnih ostataka i parcijalne obdukcije tijela na zahtjev pravosudnih i policijskih organa,

v) stručnu pomoć nadležnim organima tokom obavljanja uviđaja na mjestu izvršenja najtežih krivičnih djela,

g) prikupljanje i analizu bioloških tragova svih vrsta,

d) medicinska vještačenja i

đ) edukaciju i obuku kadrova iz oblasti sudske medicine.

Član 65

(1) Zavod za forenzičku psihijatriju je zdravstvena ustanova koja obavlja djelatnost u oblasti forenzičke psihijatrije.

(2) Zavod za forenzičku psihijatriju obavlja:

a) medicinske i tehničke usluge, kao što su: dijagnostika, liječenje, analize, hitne intervencije i drugo,

- b) forenzičko-psihijatrijske ekspertize,
- v) izvršenje obavezne mjere psihijatrijskog liječenja i čuvanja u ustanovi zatvorenog tipa i
- g) edukaciju i obuku zdravstvenih radnika iz oblasti forenzičke psihijatrije,
- d) organizuje snabdijevanje lijekovima i medicinskim sredstvima u skladu sa zakonom koji uređuje oblast apotekarske djelatnosti, a u zavisnosti od broja bolesničkih postelja koje se u ustanovi nalaze.

Član 66

(1) Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju je zdravstvena ustanova koja obavlja djelatnost u oblasti fizikalne medicine, habilitacije, rehabilitacije i ortopedije.

(2) Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju prati, proučava, ispituje metode, predlaže i primjenjuje mjere ranog otkrivanja, liječenja i rehabilitacije tjelesnih oboljenja, oštećenja i funkcionalnih ograničenja, a u cilju smanjenja ili sprečavanja onesposobljenosti.

(3) Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju u svom sastavu ima odjeljenje, centar, službu ili drugu organizacionu jedinicu po potrebi.

(4) Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, pored poslova iz st. 1. i 2. ovog člana, obavlja i poslove:

- a) hiperbarične medicine, balneoterapije, te proizvodnje, aplikacije i nabavke ortopedskih pomagala,
- b) organizovanja snabdijevanja lijekovima i medicinskim sredstvima u skladu sa zakonom koji uređuje oblast apotekarske djelatnosti, a u zavisnosti od broja bolesničkih postelja koje se u ustanovi nalaze,
- v) osnovnog obrazovanja djece na habilitaciji i rehabilitaciji, edukacije roditelja djece koja se nalaze na liječenju, edukacije kadrova za psihosocijalnu - edukativnu rehabilitaciju, te profesionalne orijentacije i razvrstavanja lica ometenih u fizičkom i psihičkom razvoju i

g) edukacije zdravstvenih radnika iz oblasti fizikalne medicine, habilitacije, rehabilitacije i ortopedije.

Član 67

(1) Zavod za stomatologiju je zdravstvena ustanova u kojoj se obavlja djelatnost iz oblasti stomatološke zdravstvene zaštite koja obuhvata preventivne, dijagnostičke, terapijske i rehabilitacione zdravstvene usluge.

(2) Zavod za stomatologiju u svom sastavu ima centar, službu ili drugu organizacionu jedinicu po potrebi.

(3) U Zavodu za stomatologiju može se obavljati specijalističko-konsultativna djelatnost iz oblasti stomatologije, kao i poslovi iz oblasti stomatološke laboratorije.

(4) Zavod za stomatologiju organizuje edukaciju zdravstvenih radnika iz oblasti stomatologije.

Član 67a

(1) Zavod za transfuzijsku medicinu je zdravstvena ustanova koja obavlja djelatnost u oblasti transfuzijske medicine.

(2) Oblast transfuzijske djelatnosti je propisana posebnim zakonom.

Član 68

(1) Institut za javno zdravstvo je javna zdravstvena ustanova za oblast javnog zdravstva (u daljem tekstu: Institut).

(2) Institut obavlja socijalnomedicinsku, higijensko-ekološku, epidemiološku i mikrobiološku zdravstvenu djelatnost.

(3) Institut u svom sastavu ima centar, službu ili drugu organizacionu jedinicu po potrebi.

(4) Institut je nadležan da:

a) prati, procjenjuje i analizira zdravstveno stanje stanovništva,

b) izrađuje i dostavlja ministru analizu o potrebi za specijalizacijama i/ili supspecijalizacijama u Republici, najkasnije do 30. juna tekuće godine za narednu godinu,

v) prati i proučava zdravstvene probleme i rizike po zdravlje stanovništva,

g) obavlja aktivnosti na promociji zdravlja i prevenciji bolesti, te informiše stanovništvo o značaju očuvanja i unapređenja zdravlja,

d) predlaže elemente zdravstvenih politika, programa i planova i drugih javnozdravstvenih planskih dokumenata za očuvanje i unapređenje zdravlja stanovništva,

đ) izrađuje stručnometodološka uputstva za očuvanje i unapređenje zdravlja stanovništva,

e) obavlja bakteriološke, parazitološke, virusološke, serološke, hemijske i toksikološke preglede i ispitivanja u vezi sa proizvodnjom i prometom životnih namirnica, vode, vazduha, predmeta opšte upotrebe, kao i djelimičnu dijagnostiku zaraznih i nezaraznih bolesti, koja pripada oblasti javnog zdravstva,

- ž) planira, kontroliše, evaluira i, po potrebi, sprovodi imunizaciju stanovništva,
 - z) planira, kontroliše i evaluira obavljanje poslova dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije,
 - i) vodi evidencije, zdravstvene statistike i obavlja istraživanja u oblasti javnog zdravstva,
 - j) priprema godišnji izvještaj analize zdravstvenog stanja stanovništva i izvještava nadležne institucije, u skladu sa zakonom i međunarodnim obavezama,
 - k) obavlja poslove u sistemu monitoringa i evaluacije zdravstvenog sistema,
 - l) utvrđuje potrebne mjere u elementarnim i drugim većim nepogodama i nesrećama i sprovodi ih u saradnji sa drugim ustanovama,
 - lj) obavlja kontrolu izvora jonizujućih i nejonizujućih zračenja, dozimetrijsku kontrolu profesionalno izloženih lica i laboratorijsku kontrolu radijacije, radionukleida u vazduhu, zemljištu, vodi i namirnicama,
 - m) obavlja edukaciju i osposobljava za zaštitu od zračenja,
 - n) obavlja edukaciju iz oblasti imunizacije i hemoprofilakse protiv zaraznih bolesti i pruža stručnometodološku pomoć iz oblasti javnog zdravstva,
 - nj) vrši nabavku imunoloških preparata,
 - o) daje mišljenje na procjenu uticaja na životnu sredinu u skladu sa propisima kojim se reguliše oblast životne sredine,
 - p) prati međunarodne zdravstvene propise iz oblasti javnog zdravstva i predlaže ministru preduzimanje odgovarajućih mjera iz iste oblasti,
 - r) obavlja edukaciju iz oblasti zdravstvenog menadžmenta,
 - s) prikuplja, prati i izrađuje izvještaj o potrošnji lijekova u Republici i
 - t) obavlja druge poslove u skladu sa zakonom.
- (5) Institut može organizovati nastavu po ovlaštenju univerziteta.
- (6) Institut obavlja naučnoistraživačku djelatnost za oblasti za koje je registrovan, u skladu sa zakonom.

Član 69

- (1) Dom za zdravstvenu njegu je zdravstvena ustanova koja sprovodi kontinuiranu zdravstvenu i palijativnu njegu u stacionarnim uslovima.

(2) Dom za zdravstvenu njegu može organizovati pružanje usluga iz stava 1. ovog člana u kućnim uslovima.

Član 70

Laboratorija je zdravstvena ustanova koja obavlja specijalizovane dijagnostičke usluge u oblasti hematologije, biohemije, imunologije, patohistologije i stomatologije, u skladu sa važećim KO standardima.

Član 71

Banka biološkog materijala je zdravstvena ustanova u kojoj se obavljaju poslovi obrade, testiranja, konzerviranja, karantina, skladištenja, čuvanja i distribucije ljudskih tkiva i ćelija, što je uređeno posebnim zakonom.

Član 72

Banka matičnih ćelija je zdravstvena ustanova u kojoj se obavljaju poslovi obrade, testiranja, konzerviranja, karantina, skladištenja, čuvanja i distribucije matičnih ćelija, što je uređeno posebnim zakonom.

VIII - ORGANI, STRUČNA TIJELA I AKTI ZDRAVSTVENE USTANOVE

Član 73

(1) Organi javne zdravstvene ustanove su upravni odbor i direktor.

(2) Upravni odbor i direktora ustanove iz stava 1. ovog člana imenuje i razrješava osnivač javne zdravstvene ustanove, u skladu sa zakonom i statutom.

(3) Za člana upravnog odbora i direktora iz stava 2. ovog člana ne može biti imenovano lice osuđivano za krivično djelo koji ga čine nepodobnim za obavljanje dužnosti u navedenoj ustanovi.

(4) Izuzetno od stava 2. ovog člana, imenovanje i razrješenje direktora javne zdravstvene ustanove, čiji je osnivač lokalna samouprava, vrši se uz saglasnost ministra, a na prijedlog komisije za izbor i imenovanje direktora zdravstvene ustanove.

(5) Nadležnost organa, broj članova upravnog odbora, te postupak imenovanja i razrješenja utvrđuje se aktom o osnivanju i statutom javne zdravstvene ustanove.

(6) Organ zdravstvene ustanove koju osniva pravno ili fizičko lice je direktor.

(7) Ako je osnivač fizičko lice, funkciju direktora može vršiti osnivač ili može imenovati drugo lice na tu funkciju.

(8) Prilikom imenovanja organa i stručnih tijela zdravstvene ustanove obezbijediće se ravnopravna zastupljenost oba pola.

Član 74

(1) Statut javne zdravstvene ustanove utvrđuje djelatnost, nadležnost organa, unutrašnju organizaciju, upravljanje, poslovanje, uslove za imenovanje i razrješenje direktora i upravnog odbora, kao i druga pitanja značajna za rad ustanove.

(2) Saglasnost na statut javne zdravstvene ustanove daje osnivač, uz prethodno pribavljeno mišljenje Ministarstva.

Član 75

Stručna tijela zdravstvene ustanove su:

- a) kolegijum i
- b) etički odbor.

Član 76

(1) Kolegijum je stručno tijelo koje razmatra suštinska pitanja u vezi sa primjenom doktrinarnih stavova iz djelatnosti zdravstvene ustanove.

(2) Kolegijum se organizuje u zdravstvenoj ustanovi iz čl. 55, 60, 60a, 60b, 62. i 68. ovog zakona.

(3) Sastav i rad kolegijuma uređuje se statutom zdravstvene ustanove.

Član 77

(1) Etički odbor je stručno tijelo koje prati pružanje i sprovođenje zdravstvene zaštite na načelima profesionalne etike i deontologije.

(2) Direktor zdravstvene ustanove imenuje etički odbor na prijedlog stručnog kolegijuma.

(3) Etički odbor organizuje se u zdravstvenoj ustanovi iz čl. 55, 60, 60a, 60b, 62. i 68. ovog zakona.

(4) Članovi etičkog odbora imenuju se iz reda zaposlenih zdravstvenih radnika u zdravstvenoj ustanovi i građana koji žive ili rade na teritoriji za koju je zdravstvena ustanova osnovana, uz zastupljenost oba pola.

(5) Postupak za izbor i razrješenje, broj članova i mandat etičkog odbora uređuju se statutom zdravstvene ustanove.

(6) Etički odbor donosi poslovnik o radu.

Član 78

Zadaci etičkog odbora zdravstvene ustanove su:

- a) prati i analizira primjenu načela profesionalne etike i deontologije u obavljanju zdravstvene djelatnosti,
- b) daje saglasnost za sprovođenje naučnih istraživanja, ogleda, kao i kliničkih ispitivanja lijekova i medicinskih sredstava u zdravstvenoj ustanovi, odnosno prati njihovo sprovođenje,
- v) razmatra stručna pitanja i daje mišljenja u vezi sa uzimanjem dijelova ljudskog tijela u medicinske i naučno-nastavne svrhe, u skladu sa zakonom,
- g) razmatra stručna pitanja i daje mišljenja u vezi sa primjenom tretmana za liječenje neplodnosti postupcima biomedicinski potpomognutim oplodjenjem, u skladu sa zakonom,
- d) prati i analizira etičnost odnosa između zdravstvenih radnika i pacijenata, posebno u oblasti davanja saglasnosti pacijenta za predloženi medicinski tretman,
- đ) prati, analizira i daje mišljenja o primjeni načela profesionalne etike u prevenciji, dijagnostici, liječenju, rehabilitaciji, istraživanju, kao i o uvođenju novih zdravstvenih tehnologija i
- e) razmatra druga etička pitanja u obavljanju djelatnosti zdravstvene ustanove.

IX - ORGANIZOVANJE RADA, RADNO VRIJEME I ŠTRAJK U ZDRAVSTVENOJ USTANOVI

Član 79

- (1) Zdravstvene ustanove iz čl. 55, 60, 60a, 60b, 65, 66, 67a. i 69. ovog zakona obavezne su obezbijediti zdravstvenu zaštitu 24 časa.
- (2) Izuzetno, Fond će posebnom odredbom u ugovoru o finansiranju obavezati i druge zdravstvene ustanove da obezbijede zdravstvenu zaštitu 24 časa.
- (3) Zdravstvene ustanove koje ne obezbjeđuju zdravstvenu zaštitu 24 časa ne mogu imati radno vrijeme kraće od osam časova.
- (4) Obezbjedenje zdravstvene zaštite u toku 24 časa podrazumijeva rad u jednoj, dvije ili više smjena, dvokratno radno vrijeme, pripravnost ili dežurstvo u skladu s potrebama stanovništva i oblicima pružanja zdravstvenih usluga.

(5) Dežurstvom iz stava 4. ovog člana smatra se poseban oblik rada radnika kada je radnik prisutan u zdravstvenoj ustanovi poslije isteka redovnog radnog vremena i podrazumijeva rad poslije prve ili druge smjene, a završava početkom rada prve smjene.

(6) Pripravnošću iz stava 4. ovog člana smatra se poseban oblik rada, kada radnik ne mora biti prisutan u zdravstvenoj ustanovi, ali mora biti dostupan radi pružanja hitne medicinske pomoći.

(7) Ukupno trajanje radnog vremena sedmično, uključujući rad u dežurstvu i pripravnosti, ne može biti duže od 40 časova.

(8) Naknada za rad u dežurstvu i pripravnosti propisuje se posebnim zakonom, kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu.

Član 80

Zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik koji je zasnovao radni odnos sa punim radnim vremenom ne može, bez saglasnosti poslodavca, da za svoj ili tuđi račun ugovara ili obavlja poslove iz djelatnosti poslodavca.

Član 81

U pogledu prava, obaveza i odgovornosti zaposlenih u zdravstvenim ustanovama primjenjuju se odredbe Zakona o radu Prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 55/07) ako ovim zakonom nije drugačije regulisano.

Član 82

Zaposleni u zdravstvenoj ustanovi imaju pravo na štrajk u skladu sa posebnim zakonom.

X - ZDRAVSTVENI RADNIK I ZDRAVSTVENI SARADNIK

Član 83

(1) Zdravstveni radnik je lice sa stečenim visokim i srednjim obrazovanjem iz naučne oblasti medicinske i zdravstvene nauke, koji neposredno pruža zdravstvene usluge, a može se baviti nastavnim, pedagoškim i naučnim radom.

(2) Zdravstveni saradnik je lice sa stečenim visokim i srednjim obrazovanjem drugih struka, koji obavlja određene poslove u funkciji zdravstvene djelatnosti.

Član 84

(1) Zdravstveni radnik iz člana 83. stav 1. obavlja zdravstvenu djelatnost ako ima odgovarajuće obrazovanje, položen stručni ispit i licencu nadležne zdravstvene komore.

(2) Zdravstveni saradnik obavlja određene poslove u funkciji zdravstvene djelatnosti ako ima odgovarajuće obrazovanje i položen stručni ispit.

Član 85

Strani državljanin koji ima odgovarajuće obrazovanje iz zdravstvene djelatnosti može biti u ugovornom odnosu sa zdravstvenom ustanovom, prema propisima koji uređuju radni odnos stranca u Republici uz nostrifikaciju diplome i licencu nadležne komore.

Član 86

(1) Lice iz člana 84. ovog zakona, obavlja pripravnički staž u trajanju od 12 mjeseci za visoku stručnu spremu, a šest mjeseci za srednju stručnu spremu.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, doktori medicine i doktori stomatologije koji su završili šestogodišnji studij ne obavljaju pripravnički staž.

(3) Zdravstvena ustanova i drugo pravno lice će omogućiti obavljanje pripravničkog staža zdravstvenom radniku i zdravstvenom saradniku u skladu sa Zakonom.

(4) Pripravnički staž izvodi se po odobrenom programu, kroz praktični rad i pod neposrednim nadzorom ovlašćenog zdravstvenog radnika, odnosno zdravstvenog saradnika koji je proveo najmanje tri godine u struci.

(5) O izvođenju pripravničkog staža vodi se evidencija.

(6) Po isteku pripravničkog staža, zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik obavezan je položiti stručni ispit u roku od tri mjeseca.

(7) U zdravstvenoj ustanovi doktor medicine može zaključiti ugovor o radu do odobrenja specijalizacije.

(8) Ministar pravilnikom propisuje program obavljanja pripravničkog staža, sadržaj i način vođenja evidencija i postupak polaganja stručnog ispita.

Član 87

(1) Stručni ispit polaže se poslije završenog visokog i srednjeg obrazovanja i obavljenog pripravničkog staža.

(2) Stručni ispit polaže se pred komisijom koju imenuje ministar.

(3) Rješenjem ministra o imenovanju članova komisije utvrđuje se i naknada za rad komisije.

(4) Troškove za polaganje stručnog ispita snosi podnosilac zahtjeva, koji čine prihod budžeta Republike.

(5) Ministar rješenjem utvrđuje visinu troškova polaganja stručnog ispita.

Član 88

(1) Zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik obavezni su da stalno prate savremena dostignuća u medicini i da se usavršavaju u svom radu.

(2) Zdravstvena ustanova je obavezna da obezbijedi kontinuirano usavršavanje zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika.

Član 89

(1) Specijalizacija zdravstvenog radnika i zdravstvenog saradnika sa visokim obrazovanjem je poseban vid stručnog usavršavanja koji se organizuje u cilju osposobljavanja za obavljanje specijalističkih poslova u određenoj oblasti zdravstvene zaštite.

(2) Supspecijalizacija zdravstvenog radnika i zdravstvenog saradnika sa položenim specijalističkim ispitom je poseban vid stručnog usavršavanja koji se organizuje u cilju osposobljavanja za obavljanje supspecijalističkih poslova u određenoj oblasti zdravstvene zaštite.

Član 90

(1) Institut, najkasnije do 30. juna tekuće godine za narednu godinu, dostavlja Ministarstvu analizu o potrebi za specijalizacijama i/ili supspecijalizacijama u Republici.

(2) Medicinski fakultet Univerziteta u Banjoj Luci i Medicinski fakultet u Foči, Univerziteta u Istočnom Sarajevu, najkasnije do 30. juna tekuće godine za narednu godinu, dostavljaju Ministarstvu analizu o raspoloživim kapacitetima svih katedri za obavljanje specijalizacije i/ ili supspecijalizacije.

(3) Zdravstvena ustanova, visokoškolska ustanova zdravstvene struke ili pravno lice koje obavlja zdravstvenu ili farmaceutsku djelatnost, najkasnije do 30. juna tekuće godine za narednu godinu, dostavlja Ministarstvu analizu o potrebi za specijalizacijama i/ili supspecijalizacijama.

(4) Ministar, najkasnije do 31. decembra tekuće godine za narednu godinu donosi godišnji plan specijalizacija i supspecijalizacija za Republiku, a na osnovu analiza iz st. 1, 2. i 3. ovog člana.

(5) Godišnji plan specijalizacija i/ili supspecijalizacija iz stava 4. ovog člana objavljuje se u "Službenom glasniku Republike Srpske".

(6) Zdravstvena ustanova, visokoškolska ustanova zdravstvene struke ili pravno lice koje obavlja zdravstvenu ili farmaceutsku djelatnost, na osnovu objavljenog godišnjeg plana iz stava 5. ovog člana vrši izbor kandidata za specijalizaciju i/ili supspecijalizaciju, do 31. marta tekuće godine putem javnog konkursa, koji se objavljuje u sredstvima javnog informisanja.

(7) Ministar, do 30. juna tekuće godine, donosi rješenje o odobravanju specijalizacije i supspecijalizacije za izabranog kandidata na osnovu pisanog zahtjeva zdravstvene ustanove, visokoškolske ustanove zdravstvene struke ili pravnog lica koje obavlja zdravstvenu ili farmaceutsku djelatnost.

(8) Rješenje ministra iz stava 7. ovog člana konačno je i protiv njega nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Ministar donosi Pravilnik o specijalizacijama i supspecijalizacijama zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika.

(10) Ministar pravilnikom iz stava 9. ovog člana propisuje vrste, trajanje, program, uslove za dobijanje specijalizacije ili supspecijalizacije, mentorstvo, obrazac indeksa, način obavljanja staža, prestanak i prekid obavljanja staža, postupak polaganja ispita i obrazac diplome o položenom ispitu.

Član 90a

(1) Kandidat kome je odobrena specijalizacija ili supspecijalizacija upisuje se na medicinski fakultet u tekućoj školskoj godini.

(2) Kandidat iz stava 1. ovog člana, od dana upisa na medicinski fakultet, započinje specijalistički ili supspecijalistički staž.

(3) Specijalistički ili supspecijalistički staž obavlja se na medicinskom fakultetu i zdravstvenoj ustanovi u skladu sa programom specijalizacije ili supspecijalizacije.

(4) Ministar donosi rješenje kojim se ovlašćuje zdravstvena ustanova u kojoj se obavlja specijalistički ili supspecijalistički staž iz stava 3. ovog člana.

(5) Specijalistički ili supspecijalistički staž obavlja se u kontinuitetu u ukupnom trajanju specijalizacije ili supspecijalizacije.

(6) Ministar donosi rješenje o prestanku i prekidu specijalističkog ili supspecijalističkog staža.

(7) Ministar rješenjem može odobriti obavljanje specijalističkog ili supspecijalističkog staža u inostranstvu.

(8) Troškove obavljanja specijalističkog ili supspecijalističkog staža snosi podnosilac zahtjeva.

(9) Rješenja ministra iz st. 4, 6. i 7. ovog člana konačna su i protiv istih nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Član 91

Zdravstveni radnik koji ima visoko obrazovanje može specijalizovati i supspecijalizovati iz oblasti medicinskih i zdravstvenih nauka.

Član 92

Zdravstveni saradnik koji ima visoko obrazovanje može specijalizovati i supspecijalizovati iz naučne oblasti koja je vezana za zdravstvene nauke.

Član 93

(1) Zdravstvena ustanova, medicinski fakultet u sastavu univerziteta ili pravno lice koje obavlja zdravstvenu i farmaceutsku djelatnost, za svog zdravstvenog radnika, odnosno zdravstvenog saradnika, nakon završetka specijalističkog ili supspecijalističkog staža, podnosi prijavu Ministarstvu za polaganje specijalističkog ili supspecijalističkog ispita.

(2) Specijalistički ili supspecijalistički ispit polaže se pred komisijom koja ima najmanje tri člana.

(3) Ministar rješenjem imenuje komisiju iz stava 2. ovog člana sa liste stručnjaka, koju predlaže medicinski fakultet iz redova priznatih stručnjaka određenih specijalnosti, prvenstveno iz redova nastavnika u naučnonastavnom zvanju redovnog profesora, vanrednog profesora ili docenta.

(4) Medicinski fakultet, za svaku kalendarsku godinu, najkasnije do 31. decembra tekuće godine dostavlja Ministarstvu listu stručnjaka iz stava 3. ovog člana.

(5) Troškove polaganja specijalističkog ili supspecijalističkog ispita snosi podnosilac zahtjeva, koji čini prihod budžeta Republike.

Član 94

(1) Kontinuirana edukacija je poseban vid stručnog usavršavanja zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika, koja se organizuje radi sticanja znanja i vještina u cilju praćenja i primjene savremenih naučnih dostignuća.

(2) Kontinuiranu edukaciju mogu organizovati zdravstvene ustanove, visokoškolske ustanove zdravstvene struke i udruženja iz oblasti zdravstva, a prema planu kontinuirane edukacije koji se donosi krajem tekuće godine za narednu godinu.

(3) Ministar pravilnikom propisuje vrste, program i trajanje kontinuirane edukacije.

Član 94a

(1) Dodatna edukacija je organizovan oblik teorijskog i stručnopraktičnog osposobljavanja zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika iz različitih oblasti medicine.

(2) Dodatna edukacija iz stava 1. ovog člana sprovodi se u skladu sa propisima kojima se uređuje oblast obrazovanja odraslih.

Član 95

(1) Zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik koji je stekao specijalizaciju i supspecijalizaciju u drugim zemljama može obavljati zdravstvenu djelatnost specijaliste i supspecijaliste ako mu je diploma o položenom specijalističkom, odnosno supspecijalističkom ispitu nostrifikovana i ispunjava uslove propisane ovim zakonom.

(2) Ministar rješenjem imenuje članove komisije za nostrifikaciju diplome o položenom specijalističkom, odnosno supspecijalističkom ispitu i utvrđuje naknadu za rad komisije.

(3) Ministar rješenjem utvrđuje visinu troškova za nostrifikaciju diplome o položenom specijalističkom, odnosno supspecijalističkom ispitu.

(4) Troškove nostrifikacije diplome specijalističkog i supspecijalističkog ispita snosi podnosilac zahtjeva, koji čine prihod budžeta Republike.

(5) Ministar pravilnikom propisuje postupak nostrifikacije diplome iz stava 1. ovog člana.

Član 96

(1) Zdravstvenom radniku sa visokim obrazovanjem može se dodijeliti naziv primarijus.

(2) Ministar pravilnikom propisuje uslove i postupak za dodjelu naziva primarijus.

XI - SERTIFIKACIJA I AKREDITACIJA ZDRAVSTVENIH USTANOVA

Član 97

(1) Sertifikacija u smislu ovog zakona je propisan postupak kojim se ocjenjuje i potvrđuje da zdravstvena ustanova ili dio zdravstvene ustanove zadovoljava unaprijed definisane i objavljene standarde sigurnosti u procesu pružanja zdravstvene zaštite.

(2) Sertifikacija je obavezna za sve zdravstvene ustanove i vrši se svakih sedam godina po unaprijed definisanom i objavljenom programu.

(3) Sertifikacione standarde razvija i revidira Agencija za sertifikaciju, akreditaciju i unapređenje kvaliteta zdravstvene zaštite Republike Srpske (u daljem tekstu: Agencija).

(4) Ministar, na prijedlog Agencije, donosi Program sertifikacije zdravstvenih ustanova (u daljem tekstu: Program).

(5) Ministar, na prijedlog Agencije, donosi standarde za sertifikaciju zdravstvenih ustanova.

Član 98

- (1) Agencija sprovodi postupak sertifikacije zdravstvene ustanove, putem tima ocjenjivača obučениh od strane Agencije.
- (2) Zdravstvena ustanova za koju Agencija utvrdi da ispunjava unaprijed utvrđene i objavljene standarde za sertifikaciju stiče status sertifikovane ustanove.
- (3) Ministar, na osnovu izvještaja Agencije, rješenjem potvrđuje sertifikaciju zdravstvene ustanove.
- (4) Ministar pravilnikom propisuje postupak za sertifikaciju zdravstvenih ustanova i sadržaj Registra sertifikovanih ustanova.

Član 99

- (1) Rješenje iz člana 98. stav 3. podliježe reviziji poslije isteka roka od sedam godina od dana dostavljanja istog.
- (2) Po isteku roka iz stava 1. ovoga člana, postupak sertifikacije se ponavlja prema usvojenom programu.
- (3) Agencija vodi Registar sertifikovanih ustanova i isti objavljuje na internet stranici Agencije.

Član 100

- (1) Akreditacija u smislu ovog zakona je postupak kojim se ocjenjuje i potvrđuje da zdravstvena ustanova ili dio zdravstvene ustanove zadovoljava unaprijed definisane i objavljene akreditacione standarde.
- (2) Akreditacija je dobrovoljna i vrši se na zahtjev zdravstvene ustanove.
- (3) Akreditacione standarde razvijaju i revidiraju strukovna udruženja zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika, te predstavnici zdravstvenih ustanova u saradnji sa Agencijom.
- (4) Ministar, na prijedlog Agencije, donosi akreditacione standarde.

Član 101

- (1) Zahtjev za sticanje akreditacije zdravstvena ustanova podnosi Agenciji.
- (2) Agencija sprovodi postupak akreditacije zdravstvene ustanove.
- (3) Akreditaciju stiče zdravstvena ustanova za koju Agencija utvrdi da ispunjava utvrđene standarde za određenu oblast zdravstvene zaštite.

(4) Agencija izdaje potvrdu o akreditaciji zdravstvene ustanove.

(5) Ministar pravilnikom propisuje postupak za akreditaciju zdravstvene ustanove.

Član 102

(1) Potvrda iz člana 101. stav 4. ovog zakona može da se odnosi na:

a) zdravstvenu ustanovu i

b) organizacionu jedinicu zdravstvene ustanove.

(2) Potvrda se izdaje na određeni vremenski period, a najduže do pet godina.

(3) Po isteku perioda iz stava 2. ovoga člana postupak akreditacije može se ponoviti na zahtjev zdravstvene ustanove.

(4) Agencija vodi Registar akreditovanih ustanova i isti objavljuje na internet stranici Agencije.

Član 103

(1) Agencija je javna ustanova koju osniva Republika.

(2) Osnivanje, organizacija i organi upravljanja Agencije uređuju se u skladu sa zakonom koji uređuje sistem javnih službi.

Član 104

(1) Sredstva potrebna za finansiranje rada Agencije ostvaruju se:

a) iz budžeta Republike,

b) pružanjem usluga zdravstvenim ustanovama iz oblasti akreditacije i unapređenja kvaliteta u zdravstvu i

v) drugih izvora.

Član 105

(1) Zdravstvena ustanova je obavezna uspostaviti, razvijati i održavati unutrašnji sistem stalnog poboljšanja kvaliteta i sigurnosti zdravstvenih usluga.

(2) Za realizaciju obaveza iz stava 1. ovog člana, zdravstvena ustanova iz čl. 55, 60, 60a, 60b, 63, 64, 65, 66, 67, 67a. i 68. ovog zakona obavezna je uspostaviti organizacionu jedinicu ili odrediti lice za kontinuirano unapređenje kvaliteta i sigurnosti zdravstvenih usluga.

(3) Agencija prati i vrednuje indikatore kvaliteta zdravstvene zaštite i pruža stručnu podršku zdravstvenim ustanovama u praćenju i unapređenju kvaliteta zdravstvene zaštite.

(4) Ministar pravilnikom propisuje indikatore kvaliteta, način praćenja i evaluacije kvaliteta i sigurnosti zdravstvene zaštite u zdravstvenim ustanovama.

Član 106

(1) Referentni centar može biti zdravstvena ustanova ili dio zdravstvene ustanove koja obavlja zdravstvenu djelatnost u skladu sa standardima, primjenjuje najnovija medicinska dostignuća u prevenciji, dijagnostici, terapiji i rehabilitaciji i koja se inovativnim pristupom i priznatim rezultatima izdvaja od drugih ustanova iste djelatnosti.

(2) Ministar uz pribavljeno mišljenje zdravstvenih komora ili udruženja zdravstvenih radnika, a na prijedlog Savjeta, donosi rješenje kojim se određuje referentni centar.

(3) Naziv referentni centar dodjeljuje se na period od pet godina.

(4) Rješenje o određivanju referentnog centra iz stava 2. ovog člana objavljuje se u 'Službenom glasniku Republike Srpske'.

XII - POSEBNE ODREDBE

Član 107

U privatnim zdravstvenim ustanovama ne mogu se pružati zdravstvene usluge iz sljedećih oblasti:

- a) transplantacije,
- b) transfuzijske medicine,
- v) sudske medicine,
- g) socijalne medicine,
- d) higijene,
- đ) epidemiologije,
- e) hitne medicinske pomoći,
- ž) obdukcije i utvrđivanja uzroka smrti,
- z) forenzičke psihijatrije,

i) citogenetike, osim uzimanja uzoraka i

j) mikrobiologije, osim uzimanja uzoraka.

Član 108

(1) Organi, tkiva i ćelije, kao dijelovi ljudskog tijela, mogu se uzimati i presađivati (transplantacija) drugim licima ako je to medicinski opravdano i ako su ispunjeni uslovi propisani zakonom.

(2) Način, postupak i uslovi za uzimanje i presađivanje organa, tkiva i ćelija, kao dijelova ljudskog tijela, odnosno liječenje neplodnosti postupcima biomedicinski potpomognute oplodnje utvrđuju se posebnim zakonom.

Član 109

(1) Visokoškolska ustanova zdravstvene struke može preuzimati tijela, organe i tkiva umrlih i identifikovanih lica radi izvođenja praktične nastave:

a) ako je umrlo lice za života, u pisanom obliku, zavještalo svoje tijelo u svrhu izvođenja praktične nastave i

b) uz saglasnost porodice.

(2) Zavještanje, u smislu stava 1. tačka a) ovog člana, predstavlja izjava o zavještanju tijela, koja je ovjerena u sudu i u kojoj je naveden izvršilac zavještanja.

Član 110

(1) Visokoškolska ustanova zdravstvene struke neće preuzimati tijelo lica umrlog od zarazne bolesti, kao i tijelo na kome su nastupile izražene postmortalne promjene koje onemogućavaju fiksiranje, odnosno balsamovanje.

(2) Visokoškolska ustanova zdravstvene struke obavezuje se da sa tijelom umrlog lica postupa dostojanstveno, da ga koristi isključivo radi izvođenja praktične nastave, te da će ga nakon završetka nastave sahraniti o sopstvenom trošku.

(3) Ministar pravilnikom propisuje postupanje sa tijelom umrlog lica radi izvođenja praktične nastave.

Član 111

(1) Za svako umrlo lice utvrđuje se vrijeme i uzrok smrti.

(2) Vrijeme i uzrok smrti utvrđuju se pregledom umrlog, obdukcijom ili pregledom medicinske dokumentacije.

Član 112

- (1) Za lice umrlo u zdravstvenoj ustanovi uzrok smrti utvrđuje nadležni doktor medicine te ustanove.
- (2) Za lice umrlo izvan zdravstvene ustanove uzrok smrti utvrđuje doktor medicine kojeg je odredila lokalna samouprava.
- (3) Za lice iz stava 2. ovog člana uzrok smrti utvrđuje se najkasnije u roku od 12 časova po prijemu prijave smrti.
- (4) Posmrtni ostaci lica umrlog u toku sanitetskog prevoza iz jedne u drugu zdravstvenu ustanovu predaju se u prvoj lokalnoj samoupravi koja ima organizovanu mrtvačnicu, o čemu se pribavlja pismena potvrda od odgovornog lica lokalne samouprave, a o postupku se izvještava direktor zdravstvene ustanove iz koje je pacijent upućen.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje postupak utvrđivanja smrti lica.

Član 113

- (1) U slučaju da doktor medicine koji utvrđuje uzrok smrti lica ustanovi ili posumnja da je smrt nastupila od zarazne bolesti, obavezan je o tome obavijestiti nadležnog zdravstveno-sanitarnog inspektora, a o nasilnoj smrti obavezan je obavijestiti nadležni organ za unutrašnje poslove.
- (2) U slučaju da doktor medicine iz člana 112. stav 2. ne može utvrditi tačan uzrok smrti, obavezan je zatražiti obdukciju kod nadležne ustanove.

Član 114

- (1) Nadležni organ lokalne samouprave određuje potreban broj doktora medicine za utvrđivanje uzroka i vremena smrti za lica umrla van zdravstvene ustanove.
- (2) Lokalna samouprava obezbjeđuje sredstva iz svog budžeta za rad doktora medicine iz stava 1. ovog člana.

Član 115

- (1) Radi utvrđivanja uzroka smrti, obavlja se obdukcija tijela umrlog lica.
- (2) Obdukcija se obavezno obavlja:
 - a) kada postoji sumnja ili je očito da je smrt prouzrokovana krivičnim djelom ili je u vezi s izvršenjem krivičnog djela,
 - b) kada je lice umrlo u zdravstvenoj ustanovi, a nije utvrđen uzrok smrti,

- v) kada to zahtijevaju epidemiološki i sanitarni razlozi,
- g) na zahtjev člana uže porodice umrlog lica,
- d) na zahtjev nadležnog istražnog organa i
- đ) na zahtjev doktora medicine koji utvrđuje uzrok smrti.

(3) Troškove obdukcije iz stava 2. ovog člana snosi:

- a) pod t. a) i d) nadležno ministarstvo,
- b) pod tačkom b) zdravstvena ustanova,
- v) pod t. v) i đ) lokalna samouprava i
- g) pod tačkom g) podnosilac zahtjeva.

(4) Direktor zdravstvene ustanove u kojoj je nastupila smrt lica, na prijedlog rukovodioca organizacione jedinice, podnosi zahtjev za obdukciju.

(5) Ministar pravilnikom propisuje postupak obavljanja obdukcije.

Član 116

(1) Nakon što je smrt utvrđena, umrlo lice se preuzima iz zdravstvene ustanove po isteku osam časova od utvrđivanja smrti.

(2) Preuzimanje i sahranjivanje umrlog lica obavlja se u skladu sa zakonom koji uređuje oblast komunalne djelatnosti, groblja i pogrebne djelatnosti.

(3) Izuzetno od stava 1. ovog člana, na osnovu rješenja zdravstvenog inspektora ili naredbe tužioca ili sudije za prethodni postupak, preuzimanje i sahrana se može obaviti prije ili poslije utvrđenog roka.

Član 117

Zdravstvena ustanova je obavezna uspostaviti sistem upravljanja medicinskim otpadom u skladu sa propisima kojima se uređuje oblast upravljanja otpadom.

Član 118

Zdravstvenu komoru osnivaju zdravstveni radnici, u skladu sa zakonom.

Član 119

(1) Pod zdravstvenim tehnologijama u smislu ovog zakona podrazumijevaju se proizvodi za zdravlje koje je proizvela industrija za opštu upotrebu, tehnika, oprema, hemijske i biološke supstance koje su posebno proizvedene za upotrebu u zdravstvenom sektoru.

(2) Zdravstvene tehnologije podrazumijevaju i sve zdravstvene metode i postupke koji se mogu koristiti u cilju unapređivanja zdravlja ljudi, u prevenciji, dijagnostici i liječenju bolesti i povreda i rehabilitaciji, a obuhvataju sve bezbjedne, kvalitetne, efikasne i efektivne lijekove, medicinska sredstva i medicinske procedure.

(3) Ministar pravilnikom propisuje uvođenje i upravljanje zdravstvenim tehnologijama, kao i uspostavljanje i održavanje baze podataka.

Član 120

(1) Prije nabavke medicinske opreme kojom se uvodi nova zdravstvena tehnologija, zdravstvena ustanova je obavezna da prethodno pribavi saglasnost Ministarstva.

(2) Pod novom zdravstvenom tehnologijom, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se zdravstvena tehnologija koja se po prvi put uvodi za korišćenje u zdravstvenoj ustanovi.

Član 120a

(1) Radi planiranja, efikasnog upravljanja sistemom zdravstvene zaštite, pristupa i efikasnosti pružanja zdravstvenih usluga i poboljšanja kvaliteta, kao i prikupljanja i obrade podataka u vezi sa zdravstvenim stanjem stanovništva i funkcionisanjem zdravstvene službe, odnosno prikupljanja i obrade zdravstvenih informacija, organizuje se i razvija integrisani zdravstveni informacioni sistem u Republici.

(2) Program rada, razvoja i organizacije integrisanog zdravstvenog informacionog sistema iz stava 1. ovog člana donosi ministar na prijedlog Fonda.

(3) Fond obezbjeđuje sredstva za finansiranje i organizovanje integrisanog zdravstvenog informacionog sistema.

Član 121

(1) Alternativna medicina, u smislu ovog zakona, obuhvata tradicionalne i alternativne metode i postupke dijagnostike, liječenja i rehabilitacije (u daljem tekstu: alternativna medicina), koji blagotvorno utiču ili koji bi mogli blagotvorno uticati na čovjekovo zdravlje ili njegovo zdravstveno stanje i koji u skladu sa važećom medicinskom doktrinom nisu obuhvaćeni zdravstvenim uslugama.

(2) Ministar pravilnikom propisuje metode, postupke i davanje saglasnosti za obavljanje alternativne medicine iz stava 1. ovog člana u zdravstvenim ustanovama.

Član 122

Zdravstvena ustanova je obavezna da vodi medicinsku dokumentaciju i dostavlja individualne, zbirne i periodične izvještaje u skladu sa posebnim zakonom.

Član 123

- (1) Pravnom i fizičkom licu je zabranjeno reklamiranje obavljanja zdravstvene djelatnosti.
- (2) Ministar pravilnikom propisuje način i sadržaj oglašavanja zdravstvene ustanove.

XIII - FINANSIRANJE ZDRAVSTVENE USTANOVE

Član 124

Zdravstvena ustanova može ostvariti finansijska sredstva od:

- a) Fonda,
- b) budžeta Republike i lokalne samouprave,
- v) osiguravajućih organizacija,
- d) korisnika zdravstvene zaštite,
- đ) nastavne i naučnoistraživačke djelatnosti i
- e) drugih izvora.

Član 125

- (1) Fond ugovara pružanje zdravstvenih usluga sa zdravstvenim ustanovama na osnovu zdravstvenog stanja stanovništva, broja i starosne strukture stanovništva, stepena urbanizacije, razvijenosti i saobraćajne povezanosti pojedinih područja, jednake dostupnosti zdravstvene zaštite, potrebnog obima zdravstvenih usluga i ekonomskih mogućnosti.
- (2) Fond dostavlja Ministarstvu na saglasnost plan ugovaranja po nivoima zdravstvene zaštite za osigurana lica.

XIV - NADZOR

Član 126

Nadzor nad sprovođenjem Zakona obuhvata aktivnost kojom se utvrđuje da li zdravstvena ustanova, zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik koji obavljaju zdravstvenu djelatnost rade u skladu sa propisima, dostignućima savremene medicine i drugih nauka i da li za takav rad postoje odgovarajući uslovi.

Član 127

Nadzor nad radom zdravstvenih ustanova obuhvata:

- a) unutrašnji nadzor,
- b) stručni nadzor,
- v) nadzor nad zakonitošću rada i akata i
- g) inspekcijski nadzor.

Član 128

- (1) Zdravstvena ustanova obavezno sprovodi unutrašnji nadzor.
- (2) Zdravstvena ustanova propisuje način obavljanja unutrašnjeg nadzora opštim aktom.

Član 129

Poseban oblik unutrašnjeg nadzora iz člana 128. ovog zakona ostvaruje se putem jedinice ili lica određenog za kontinuirano unapređenje kvaliteta i sigurnosti zdravstvenih usluga u zdravstvenoj ustanovi iz čl. 55, 60, 60a, 60b, 63, 64, 65, 66, 67, 67a. i 68. ovog zakona.

Član 130

- (1) Stručni nadzor obavlja se redovno i vanredno.
- (2) Zahtjev za vanredni stručni nadzor može postaviti Fond, nadležna zdravstvena komora, zdravstveni inspektor, zaposleni u zdravstvenoj ustanovi i građanin koji nije zadovoljan dobijenom zdravstvenom uslugom i njegova porodica.
- (3) Ministar cijeni opravdanost zahtjeva i odlučuje o vanrednom stručnom nadzoru.

Član 131

- (1) Ministarstvo obavlja stručni nadzor preko komisija ili pojedinaca sa liste eksperata.
- (2) Ministar rješenjem imenuje listu eksperata za obavljanje stručnog nadzora.
- (3) Po obavljenom stručnom nadzoru, pojedinac ili komisija podnosi izvještaj o nađenom stanju i predlaže mjere koje treba preduzeti ako takvo stanje nije zadovoljavajuće.
- (4) Ministar donosi rješenje sa rokom za sprovođenje mjera iz stava 1. ovog člana.

(5) Ministar može privremeno zabraniti rad zdravstvene ustanove, odnosno dijela zdravstvene ustanove ukoliko u predviđenom roku ne sprovede naložene mjere.

Član 132

U vanrednom stručnom nadzoru ne mogu učestvovati lica sa nižim stručnim zvanjem od najvišeg stručnog zvanja koje ima zaposleni u čijoj se organizacionoj jedinici vrši vanredni stručni nadzor.

Član 133

Nadzor nad zakonitošću rada i akata zdravstvene ustanove obavlja Ministarstvo preko komisija koje imenuje ministar iz reda državnih službenika, u skladu sa zakonom.

Član 134

Inspeksijski nadzor u obavljanju zdravstvene djelatnosti vrši se u skladu sa zakonom koji uređuje oblast inspekcija u Republici Srpskoj.

Član 134a

Pored prava i dužnosti propisanih zakonom koji uređuje oblast inspekcije u Republici Srpskoj, zdravstveni inspektor je ovlašćen da preduzima sljedeće mjere:

- a) zabrani obavljanje zdravstvene djelatnosti bez rješenja o upisu u sudski registar,
- b) zabrani rad zdravstvene ustanove koja ne ispunjava uslove u pogledu kadra, prostora i opreme, u vrijeme izvršenja inspeksijskog nadzora,
- v) zabrani obavljanje zdravstvene djelatnosti koja nije odobrena ovim zakonom, odnosno rješenjem ministra,
- g) zabrani angažovanje zdravstvenog radnika, odnosno saradnika iz druge zdravstvene ustanove bez saglasnosti direktora te ustanove,
- d) zabrani privatnoj zdravstvenoj ustanovi izvođenje oglada suprotno ovom zakonu i zakonu koji uređuje oblast usluga,
- đ) zabrani pružanje usluga alternativne medicine ako nije pribavljena saglasnost ministra,
- e) zabrani rad zdravstvenom radniku, odnosno saradniku koji nema položen stručni ispit, važeću licencu i druge dokaze o stručnoj osposobljenosti za poslove koje obavlja,
- ž) zabrani reklamiranje obavljanja zdravstvene djelatnosti,

z) zabrani izvođenje određenih tretmana i oglada bez pisanog pristanka pacijenta, odnosno njegovog roditelja, staroca ili zakonskog zastupnika,

i) naloži direktoru zdravstvene ustanove da podnese zahtjev nadležnoj komori za utvrđivanje stručne greške,

j) naloži organizovanje etičkog odbora u ustanovi iz člana 77. stav 3. ovog zakona,

k) naloži zdravstvenoj ustanovi iz člana 79. stav 1. ovog zakona da obezbijedi zdravstvenu zaštitu 24 časa dnevno,

l) naloži obavljanje obdukcije u skladu sa članom 115. stav 2. t. b), v), g) i đ) ovog zakona,

lj) naloži donošenje akta o unutrašnjem nadzoru i sprovođenje unutrašnjeg nadzora,

m) zabrani rad zdravstvene ustanove ili pružanje određenih zdravstvenih usluga ako se u ostavljenom roku ne izvrši rješenje inspektora kojim je naređeno otklanjanje nedostataka i nepravilnosti,

n) zabrani sprovođenje drugih radnji suprotno ovom zakonu i propisima donesenim na osnovu njega,

nj) naloži sprovođenje drugih mjera propisanih ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu njega.

XV - STRUČNE KOMISIJE MINISTARSTVA

Član 135

(1) Etički komitet prati pružanje i sprovođenje zdravstvene zaštite na načelima profesionalne etike i deontologije.

(2) Ministar, uz mišljenje zdravstvenih komora, imenuje predsjednika i članove Etičkog komiteta, uz zastupljenost oba pola.

(3) Ministar, uz mišljenje zdravstvene komore, razrješava predsjednika i članove Etičkog komiteta.

(4) Etički komitet ima pet članova koji se biraju iz reda istaknutih stručnjaka koji imaju značajne rezultate u radu i doprinos u oblasti zdravstvene zaštite, profesionalne etike zdravstvenih radnika i humanističkih nauka.

(5) Mandat članova Etičkog komiteta traje četiri godine.

(6) Etički komitet donosi poslovnik o radu.

(7) Sredstva za rad Etičkog komiteta obezbjeđuju se u budžetu Ministarstva.

Član 136

Nadležnosti Etičkog komiteta su:

- a) prati primjenu načela profesionalne etike i deontologije zdravstvenih radnika u obavljanju zdravstvene djelatnosti na teritoriji Republike,
- b) koordinira rad etičkih odbora u zdravstvenim ustanovama,
- v) prati sprovođenje naučnih istraživanja i kliničkih ispitivanja lijekova i medicinskih sredstava u zdravstvenim ustanovama na teritoriji Republike,
- g) daje mišljenje o spornim pitanjima koja su od značaja za sprovođenje naučnih istraživanja, ogleda, kao i kliničkih ispitivanja lijekova i medicinskih sredstava u zdravstvenim ustanovama u Republici,
- d) prati sprovođenje odluka i razmatra stručna pitanja u vezi sa postupkom uzimanja dijelova ljudskog tijela u medicinske i naučno-nastavne svrhe u zdravstvenim ustanovama na teritoriji Republike, u skladu sa zakonom,
- đ) prati sprovođenje odluka i razmatra stručna pitanja u vezi sa primjenom mjera za liječenje neplodnosti postupcima biomedicinski potpomognutim oplođenjem u zdravstvenim ustanovama na teritoriji Republike, u skladu sa zakonom,
- e) podnosi godišnji izvještaj ministru o sprovođenju naučnih istraživanja i kliničkih istraživanja lijekova i medicinskih sredstava u zdravstvenim ustanovama na teritoriji Republike, kao i o uočenim problemima, nedostacima i primjedbama na rad etičkih odbora u zdravstvenim ustanovama i
- ž) razmatra i druga pitanja profesionalne etike i deontologije u sprovođenju zdravstvene zaštite.

Član 137

- (1) Ministar može imenovati komisiju za pojedinu oblast zdravstvene djelatnosti radi izrade i usklađivanja stručnih prijedloga.
- (2) Članovi komisije su istaknuti stručnjaci koji imaju značajan doprinos u radu i razvoju određene oblasti zdravstvenog sistema Republike.
- (3) Komisija može biti stalna ili povremena.
- (4) Mandat članova stalne komisije traje četiri godine.
- (5) Stalna komisija donosi poslovnik o radu.

(6) Sredstva za rad komisije iz stava 3. ovog člana obezbjeđuju se u budžetu Ministarstva.

XVI - KAZNENE ODREDBE

Član 138

(1) Novčanom kaznom od 10.000 KM do 100.000 KM kazniće se pravno lice za prekršaj ako:

- a) ne izvrši obaveze obezbjeđenja zdravstvene zaštite zaposlenih (član 10.),
- b) povrijedi ljudska prava i vrijednosti u ostvarivanju zdravstvene zaštite (član 17.),
- v) uskrati stranom državljaninu ili licu bez državljanstva zdravstvenu zaštitu (član 18.),
- g) uskrati građaninu pristup uslugama u postupku korišćenja zdravstvene zaštite (član 19.),
- d) uskrati građaninu uvid u listu čekanja (član 19.), đ) uskrati građaninu slobodan izbor zdravstvene ustanove (član 20.),
- e) uskrati informaciju pacijentu u vezi sa njegovim zdravljem (član 22.),
- ž) uskrati informaciju o troškovima liječenja (član 22.),
- z) uskrati ili obavi medicinski tretman suprotno propisanom (član 24.),
- i) obavi medicinski tretman bez saglasnosti (član 25.),
- j) obavi medicinski tretman suprotno volji pacijenta (član 26.),
- k) obavi medicinski ogled bez pristanka pacijenta (član 28.),
- l) obavi ogled u zdravstvenoj ustanovi u privatnom vlasništvu (član 28.),
- lj) ugrozi privatnost i povjerljivost ličnih informacija (član 29.),
- m) ugrozi privatnost tokom pružanja zdravstvenih usluga (član 30.),
- n) ne podnese zahtjev za utvrđivanje stručne greške (član 32.),
- nj) uskrati uvid u medicinsku dokumentaciju (član 33.),
- o) obavlja zdravstvenu djelatnost suprotno propisanim uslovima (član 45.),
- p) ne pribavi mišljenje Ministarstva za izgradnju objekta i nabavku medicinske opreme (član 48.), r) ne formira etički odbor (član 77.), s) ne obezbijedi zdravstvenu zaštitu u toku 24 časa (član 79.),

- t) primi na rad zdravstvenog radnika ili zdravstvenog saradnika bez saglasnosti ustanove u kojoj je zaposlen sa punim radnim vremenom (član 80.),
- ć) obavlja zdravstvenu djelatnost suprotno propisanim uslovima (član 84.),
- u) obavlja zdravstvenu djelatnost suprotno propisanim uslovima (član 85.),
- f) obavlja specijalističku zdravstvenu djelatnost suprotno propisanim uslovima (član 95.),
- h) obavlja djelatnost bez rješenja o sertifikaciji (član 98.),
- c) ne uspostavi unutrašnji sistem stalnog poboljšanja kvaliteta i sigurnosti zdravstvenih usluga (član 105.),
- č) pruža zdravstvene usluge suprotno propisanom (član 107.),
- dž) ustupi tijelo umrlog radi izvođenja praktične nastave suprotno propisanom (čl. 108. i 109.),
- š) preuzme tijela lica suprotno propisanom (član 110.),
- aa) ne utvrdi vrijeme i uzrok smrti (član 111.),
- ab) utvrdi smrt suprotno propisanom načinu i postupku (član 112.),
- av) ne obavijesti nadležni organ ili ne zatraži obdukciju radi utvrđivanja tačnog uzroka smrti (član 113.),
- ag) ne izvrši obdukciju ili ne podnese zahtjev za obdukciju (član 115.),
- ad) vrši obdukciju suprotno propisanom postupku (član 115.),
- ađ) dozvoli preuzimanje tijela ili prevoz posmrtnih ostataka licima koja nisu registrovana za obavljanje pogrebne djelatnosti ili bez saglasnosti člana porodice ili ovlašćenog lica (član 116.),
- ae) ne uspostavi sistem upravljanja medicinskim otpadom (član 117.),
- až) ne pribavi saglasnost Ministarstva za upotrebu nove zdravstvene tehnologije (član 120.),
- az) uvede metod ili postupak alternativne medicine bez saglasnosti Ministarstva (član 121.),
- ai) ne vodi medicinsku dokumentaciju ili evidenciju ili ne dostavlja individualne, zbirne i periodične izvještaje (član 122.),
- aj) naruči ili reklamira obavljanje zdravstvene djelatnosti suprotno propisima (član 123.),
- ak) ne donese opšti akt o unutrašnjem nadzoru (član 128.),

al) ne formira jedinicu ili odredi lice za kontinuirano unapređenje kvaliteta i sigurnosti zdravstvenih usluga (član 129),

alj) ne sprovede mjere koje propiše ministar (član 131.) i

am) ne podnese zahtjev za sertifikaciju zdravstvene ustanove (član 145.).

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 20.000 KM.

(3) Za prekršaj iz stava 1. t. b), v), g), d), đ), e), ž), z), i), j), k), l), lj), m), nj), o), t), h), ć), u), f), č), dž), š), aa), ab), av), ag), ad), ađ), az), ai) i aj) kazniće se zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 10.000 KM.

(4) Za prekršaj iz člana 34. t. g) i d) kazniće se pacijent ili lice u pratnji pacijenta novčanom kaznom u iznosu od 100 KM do 1.000 KM.

(5) Za prekršaj iz stava 1. tačka o) ovog člana pravnom licu može se uz izrečenu novčanu kaznu izreći i zaštitna mjera zabrane obavljanja zdravstvene djelatnosti (član 45).

XVII - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 139

Zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici koji obavljaju poslove zdravstvene zaštite, a koji su po propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona ispunjavali uslove u pogledu stepena i vrste stručne spreme, odnosno koji su stručno usavršavanje stekli u obrazovnim ustanovama zdravstvenog usmjerenja, mogu i dalje da obavljaju poslove zdravstvene zaštite.

Član 140

Specijalistički i supspecijalistički staž započeti prema propisima koji su važili prije stupanja na snagu ovog zakona obaviće se u skladu sa tim propisima.

Član 141

Do donošenja podzakonskih akata utvrđenim ovim zakonom primjenjivaće se akti koji su važili prije stupanja na snagu ovog zakona ako nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 142

(1) Narodna skupština Republike Srpske će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti Srednjoročnu strategiju iz člana 4. ovog zakona.

(2) Vlada će u roku od 90 dana od dana usvajanja Strategije donijeti Akcioni plan iz člana 4. ovog zakona.

(3) Vlada će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti Plan mreže zdravstvenih ustanova.

Član 143

Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti pravilnike, programe i planove kojima propisuje:

- a) referalni sistem zdravstvene zaštite (član 40.),
- b) uslove u pogledu prostora, kadra i opreme za osnivanje zdravstvene ustanove, način utvrđivanja uslova za obavljanje djelatnosti i visinu troškova (član 45.),
- v) sadržaj i način vođenja Registra zdravstvenih ustanova (član 46.),
- g) kriterijume za kategorizaciju bolnica (član 60.),
- d) evidenciju o izvođenju pripravničkog staža (član 86.),
- đ) program, postupak i troškove polaganja stručnog ispita (član 87.),
- e) plan i program specijalizacija i supspecijalizacija (član 93.),
- ž) sprovođenje kontinuirane edukacije (član 94.),
- z) postupak nostrifikacije diplome (član 95.),
- i) postupak za dodjelu naziva primarijus (član 96.),
- j) program sertifikacije zdravstvenih ustanova (član 97.),
- k) standarde za sertifikaciju zdravstvenih ustanova (član 97.),
- l) postupak za sertifikaciju zdravstvenih ustanova (član 98.),
- lj) sadržaj i način vođenja Registra sertifikovanih ustanova (član 98.),
- m) akreditacione standarde (član 100.),
- n) postupak akreditacije zdravstvenih ustanova (član 101.),
- nj) indikatore kvaliteta, način praćenja i evaluaciju kvaliteta i sigurnosti zdravstvene zaštite (član 105.),
- o) kriterijume za proglašenje zdravstvene ustanove izvrsnosti (član 106.),

- p) postupanje sa tijelom umrlog radi izvođenja praktične nastave (član 110.),
- r) postupak utvrđivanja smrti (član 112.), s) postupak obavljanja obdukcije (član 115.), t) postupanje sa tijelom pacijenta umrlog u toku sanitetskog prevoza (član 112.),
- ć) uvođenje i upravljanje zdravstvenim tehnologijama (član 119.),
- u) primjenu metoda, postupaka i davanja saglasnosti za obavljanje alternativne medicine (član 121.),
- f) način i sadržaj oglašavanja zdravstvene ustanove (član 123.) i
- h) plan ljudskih resursa za zdravstveni sistem Republike (član 4.).

Član 144

- (1) Zdravstvena ustanova će uskladiti svoju organizaciju, rad i opšte akte sa odredbama ovog zakona najkasnije u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (2) Zdravstvene ustanove koje obavljaju zdravstvenu djelatnost podnijeće zahtjev za sertifikaciju u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
- (3) Zdravstvene ustanove koje poslije stupanja na snagu ovog zakona dobiju rješenje iz člana 45. ovog zakona obavezne su podnijeti zahtjev za sertifikaciju u roku od godinu dana od dana pravosnažnosti rješenja.

Član 145

- (1) Do potpune implementacije modela porodične medicine na području Republike, poslove porodične medicine iz člana 52. ovog zakona mogu obavljati doktori medicine i doktori drugih specijalnosti najkasnije do 31. decembra 2020. godine.
- (2) Doktori medicine iz stava 1. ovog člana obavezni su da završe specijalizaciju iz porodične medicine najkasnije do 31. decembra 2020. godine.
- (3) Medicinske sestre - tehničari obavezni su da završe edukaciju iz porodične medicine najkasnije do 31. decembra 2020. godine.
- (4) Zdravstvene ustanove u kojima rade zdravstveni radnici iz stava 1. ovog člana podnijeće zahtjev za sertifikaciju najkasnije u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 146

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o zdravstvenoj zaštiti ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 18/99, 58/01 i 62/02).

Član 147

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srpske".